

Tumačenja snova

*(Prema rasporedu predavanja sa
Seminara 'Tumačenja snova')*

Tematska knjižica

br. **97**

..... SADRŽAJ

1

Pisarev san o rudnicima zlata i srebra te njegovo tumačenje...

'Pisarev san i njegovo tumačenje...', ('Veliko Ivanovo Evanđelje – 9/79, 80', J. Lorber)..... 4

2

Razumijevanje podudarnosti između prirodnog i duhovnog svijeta – I. dio

'Prvi nastavak objave "Razumijevanje podudarnosti između prirodnog i duhovnog svijeta"...', ('Nebeski darovi – 507', J. Lorber)..... 8

3

Razumijevanje podudarnosti između prirodnog i duhovnog svijeta – II. dio

'Razumijevanje podudarnosti između prirodnog i duhovnog svijeta...', ('Nebeski darovi – 506', J. Lorber)..... 11

'Postoji podudarnost svih nebeskih stvari i svih stvari koje pripadaju čovjeku...' - 'Nebo i Pakao – 87-91', E. Swedenborg)..... 11

'Diktat za L. Haielu 1. travnja 1858...', ('Radosne Poruke' br. 25 od Zapisa Novog Salema, J. Lorber)..... 14

4

Razumijevanje podudarnosti između prirodnog i duhovnog svijeta – III. dio

'Drugi nastavak objave "Razumijevanje podudarnosti između prirodnog i duhovnog svijeta"...', ('Nebeski darovi – 508', J. Lorber)..... 16

'Diktat L. Haiele 14. travnja 1858. (nastavak)...', ('Radosne Poruke', J. Lorber)..... 18

5

Jakovljevi san i njegovo duhovno značenje...

'Postanak 28:10-22' 22

'Priroda anđela. Ljubav i mudrost, srce i um...', ('Veliko Ivanovo Evanđelje – 7/56', J. Lorber)..... 23

'Jakovljeve ljestve. Duša u onostranom...', ('Veliko Ivanovo Evanđelje – 7/57', J. Lorber)..... 24

'Duša i tijelo. Stanje svjetovne duše u zagrobnom životu (što je isto kao i u snu). Mjesec i njegovi stanovnici...', ('Veliko Ivanovo Evanđelje – 7/58', J. Lorber)..... 26

Jedan san o Ivanu Krstitelju u kapelici...

'Ivan u crkvi – objašnjenje sna...', ('Nebeski darovi – 490', J. Lorber)..... 30

*Tumačenje je od Boga! jer 'On je Otkrivaatelj tajni' –
Primjer iz knjige Postanka i proroka Danijela...*

'Postanak 41'32

'Daniel 2:1-28' 34

Lorberov san i tumačenje od strane Gospodara – I. dio...

'San...', ('Nebeski darovi – 103:1-18', J. Lorber)..... 37

Lorberov san i tumačenje od strane Gospodara – II. dio...

'San...', ('Nebeski darovi – 103:19-43', J. Lorber)..... 41

*E. Swedenborg i J. Lorber imaju snove u vrijeme
pisanja knjiga o problemima koji su ih tad mučili...*

'Da će se stvari koje sam napisao činiti hipotetskim i sa nedostacima...' ('Duhovni dnevnik - 4133', E. Swedenborg).....46

'Istinska propovijed...', ('Nebeski darovi – 281', J. Lorber)..... 47

'Henok i sedam glasnika na putu prema visini. Avantura sa zmajem. Zmajev neistinit govor o Bogu i Njegovom stvaranju...', ('Božje upravljanje – 2/273', J. Lorber)..... 47

*Emanuel Swedenborg sanja tijekom pisanja svojih knjiga o
osobnim i nadosobnim problemima koji su ga tada mučili...*

'Dnevnik snova...', (24. - 25. ožujak, Emanuel Swedenborg)..... 50

'Dnevnik snova...', (25. - 26. ožujak, Emanuel Swedenborg)..... 50

'Dnevnik snova...!', (25. - 26. ožujak, Emanuel Swedenborg).....	51
'Dnevnik snova...!', (30. - 31. ožujak, Emanuel Swedenborg).....	52
'Dnevnik snova...!', (30. - 31. ožujak, Emanuel Swedenborg).....	52
'Dnevnik snova...!', (1. - 2. travnja, Emanuel Swedenborg).....	52
'Dnevnik snova...!', (5. - 6. svibnja u Londonu, Emanuel Swedenborg).....	53
'Dnevnik snova...!', (30. srpnja - 1. kolovoza, Emanuel Swedenborg).....	53

13

San o šestom anđelu iz Otkrovenja 16...

'Šesti anđeo...!', ('Nebeski darovi - 333', J. Lorber).....	54
'Dnevnik snova...!', (8. - 9. kolovoza, Emanuel Swedenborg).....	56
'Dnevnik snova...!', (17. - 18. rujna, Emanuel Swedenborg).....	56
'Ono što je Daniel prorokovao o četiri kraljevstva...!' ('Nebeske tajne - 2547', E. Swedenborg).....	56

14

Swedenborgovi snovi o kraljevima i ženama...

'Dnevnik snova...!', (19. - 20. Travnja 1744, Emanuel Swedenborg).....	57
'Dnevnik snova...!', (20. - 21. Listopada, Emanuel Swedenborg).....	57
'Dnevnik snova...!', (27. - 28. Kolovoza 1744, Emanuel Swedenborg).....	58
'Dnevnik snova...!', (1. - 2. Rujna 1744, Emanuel Swedenborg).....	58
'Dnevnik snova...!', (15. - 16. Travnja 1744, Emanuel Swedenborg).....	59

Dodatak

*Joriasova vizija i san: Ljubav je jedini 'kruh' koji hrani...
Novi Savez između Oca i djece... Put mudrosti i put Ljubavi*

'Vizija Joriasa, deseta vizija. Najviši princip istinske mudrosti: Ljubav, jedini kruh koji zadovoljava...!', ('Božje upravljanje - 2/84', J. Lorber).....	60
'Novi savez između Svetog Oca i djece. Put mudrosti i put Ljubavi...!', ('Božje upravljanje - 2/85', J. Lorber).....	63
'Jorias sja u vatri svoje Ljubavi. Mudrost, svjetlo rođeno iz Ljubavi. Svemir unutar čovjeka...!', ('Božje upravljanje - 2-86', J. Lorber).....	66
'Jorias drži govor o Ljubavi...!', ('Božje upravljanje - 2-87', J. Lorber).....	68

Emanuel Swedenborg - 'O SVOM POSLANJU'.....	70
Jakob Lorber - BIOGRAFIJA.....	71

Pisarev san o rudnicima zlata i srebra te njegovo tumačenje...

Pisarev san i njegovo tumačenje

9/79 [1] Ujutro kada se sunce već dizalo iznad planina a Ja i učenici smo kao i obično već bili vani, probudili su se također Farizej i pismoznamac. Oprali su se prema strogim židovskim pravilima, i Farizej je upitao pisara ako je možda nešto sanjao.

[2] Pismoznamac reče: 'Da prijatelju, kao što sam i rekao prije nego što smo otišli na spavanje, ali sanjao sam samo bedaste stvari koje su sve bile ispremiješane.

[3] Poslušaj: Nalazio sam se između visokih planina i gdje god bih pogledao, vidio sam samo rudnike zlata i srebra, i vidio sam mnogo rudara koji su vadili te metale u velikim komadima iz planina. No, kada sam vidio taj metal u tako velikim količinama ispred mene, odjednom je izgubio vrijednost za mene, i kada su rudari iznosili sve više i više tog metala na svjetlo dana, uplašio sam se i počeo sam tražiti izlaz. Ali, gdje god sam krenuo da bi od toga pobjegao, izlaz je uvijek bio blokiran sa najvećim hrapama zlata i srebra, tako da je bilo nemoguće preskočiti (*zaobići*) ih i pronaći izlaz.

[4] Tada sam se u svom velikom strahu i gotovo potpunom očaju okrenuo ka rudaru koji je stajao blizu mene i upitao ga da mi pokaže izlaz iz tog zlatnog- i srebrnog kanjona.

[5] Ali on mi je vrlo grubim glasom odviknuo: 'Oдавde nema izlaza! Tko se jednom izgubi u ovom kanjonu, nikada više neće izaći, jer mi odmah možemo vidjeti kada netko završi s nama, i mi mu stojimo na putu (*'zatvorimo izlaz'*) čim se on počne diviti našem blagu. Već je puno moćnih i važnih ljudi pronašlo svoju propast u ovom kanjonu, a (*ni*) ti nećeš biti jedan od posljednjih.'

[6] Nakon tih vrlo prijetećih riječi tog neuljudnog rudara, koji je onda odmah otišao od mene, moji su strahovi i užas dosegli svoj vrhunac, i zbog toga sam u potpunosti izgubio svijest i pao na tlo, i u tom lošem stanju sam opet ušao u novi san.

[7] Tada mi je prišao čovjek koji me vrlo ozbiljnim glasom upitao što radim na tom mjestu.

[8] Ja sam odgovorio: 'Zašto pitate mene, ja ne znam ni kada, kako niti zašto sam došao ovdje, jer ja to nikada nisam niti želio, ali ipak me evo ovdje.'

[9] Tada je čovjek isčeznuo, i ubrzo nakon toga sam vidio zloćudnu životinju kako ide na mene. Tada sam se još više uplašio. Međutim, ugledao sam munju iz neba kako je pogodila tu zlu životinju kojoj ne mogu opisati oblik. Počela se uvijati oko sebe i prema nazad, i ubrzo je (*pro*)pala u duboki bezdan, i ja sam osjetio olakšanje.

[10] Ustao sam i požurio kako bih se udaljio sa tog mjesta, do nekog mjestašca koje je bilo dosta udaljeno od mene, a izgledalo je prijateljski i pozivalo me. Ubrzo sam stigao blizu tog mjestašca. Ugledao sam vrlo lijepe vrtove u kojima je bio veliki broj svakojakih stabala voćaka koje nisam poznavao čije grane su bile pune čudesnog voća.

[11] U jednom od tih vrtova sam također vidio i prekrasne žene i djevojke velike ljepote, i žudio sam popričati sa njima. Ali mojoj žudnji je brzo došao kraj, jer kada su me žene i djevojke vidjele, počele su vriskati i pobjegle su od mene.

[12] Pomislih: 'Zašto je to tako?'

[13] Onda sam začuo glas iz nekog skrivenog mjesta: 'Ovo je naš neprijatelj! Bježite od njega tako da nam i ovdje ne bi uzeo svo naše vlasništvo, našu čednost i nevinost! Vi, naši muškarci, uhvatite ga i čvrsto ga svežite, bacite ga u tamnicu gdje žive zmije i žabe!'

[14] Kada sam to čuo, počeo sam trčati po kamenju i strništu. Na kraju sam bio tako umoran da sam pao na zemlju i tada sam se probudio.

[15] Uistinu, to je zasigurno bio bedast i loš san, a ja sam još uvijek mokar po cijelom tijelu kako sam se oznojio od straha.

[16] I što sad kažeš prijatelju o mojem lošem-bedastom snu?'

9/80 [1] Farizej reče: 'Prijatelju, san koji si mi sada objasnio ne izgleda tako loše-bedast kao što ti misliš, i što se mene tiče ima za tebe vrlo duboko životno značenje, koje ti ja mogu razjasniti u nekoliko riječi.'

[2] Pismoznamac reče: 'Onda učini to, ja te drage volje želim poslušati.'

[3] Farizej dalje nastavi: 'Poslušaj: zlatno- i srebrni kanjon kojeg si se tako uplašio i iz kojeg više nisi mogao naći izlaza, ti je pokazao u kakvom ti je stanju duša koja oklopljena čistom žudnjom za zlatom i koja unatoč svom razmišljanju i traženju više ne može pronaći izlaz iz tog stanja u slobodni prostor čiste i žive Božje Istine. Rudari koje si vidio, koji su spomenute metale u velikim komadima vadili iz planina, su tvoje vlastite nezastine žudnje za takvim zemaljskim bogatstvima. A rudar koji ti je rekao da nema izlaza iz tog kanjona, i koji ti je grubo rekao da ćeš sigurno otići u svoju propast, je tvoja vlastita savjest koja te po zadnji put- ozbiljno upozorava zato što više nisi obraćao pažnju na njezin mekši upozoravajući glas.'

[4] Onda si se toliko užasnulo i uplašio da si bez svijesti pao na tlo. To je znak za tebe koji bi prema meni trebao razumjeti ovako: zato što si počeo mrziti svoju žudnju i bježati od nje, i na taj način si uklonio oklop svoje duše, ti si odustao od svoje prijašnje ljubavi, a stoga i od svog materijalnog života, i kao mrtav si pao na tlo. I zato što si sve to učinio, ubrzo se drugi i već slobodniji život otvorio u tebi.

[5] Čovjek koji ti je uskoro prišao i koji te pitao vrlo važno pitanje na kojeg nisi mogao odgovoriti (*kojemu nisi znao odgovora*), je opet bila tvoja savjest – tvoj onostrani duh (*spirit of the beyond*) od Boga. Kada se on udaljio od tebe, odmah si vidio zlu životinju koja nije bila ništa drugo nego tvoja stara žudnja, koja te unatoč slobodnijem stanju tvoje duše progonila u tvom umu. Ali zbog toga što sada osjećaš gađenje prema svom starom grijehu, čak i spomen (*sjećanje*) na njega ti je odvratno i mrsko, i ti si se potrudio pobjeći toj zloj životinji, tako da te opet ne zgrabi, i odvede u tvoju propast te ubije. Nebesa su vidjela tvoj opravdani strah od te zle životinje, i ona šalju munju žive Božje Istine. Ona pogađa tvoju zlu životinju tako dobro da ona, nakon uvijanja i povlačenja, napokon pada u bezdan i više se ne pojavljuje u tvojoj duši.

[6] Sada ti je, još uvijek sa velike udaljenosti, ukazano malo ugodno mjesto koje čini da se osjećaš u potpunosti miran. Brzaš prema tom mjestu i prema prekrasnim vrtovima u susjedstvu koji su bogati sa čudesnim voćkama i plodovima. To ugodno mjesto je odmor koji ti se vratio, a vrtovi predstavljaju nove Božje Istine koje su ti vrlo ugodne. Ali budući da one nisu tvoje vlasništvo jer ti i dalje ne djeluješ u skladu sa njima, ti ih još uvijek vidiš kao izvan sebe i ne usuđuješ se ubrati plodove.

[7] U jednom vrtu si također vidio prekrasne žene i djevojke s kojima si se drage volje htio upoznati i pričati. Ali kada su te one, koje su najdublje žive istine, vidjele kao čisto izvanjskog čovjeka od razuma, one su pobjegle, a ti si mislio: 'Zašto me ne žele, zašto bježe od mene?' Tada se tvoja savjest opet budi i pokazuje ti kako si siromašan u djelima Ljubavi prema Bogu i svojim bližnjima, i koliko ima nepravde koju si nanio ubogim udovicama i siročadi za koju se još moraš iskupiti, zbog čega se tvoj razum još uvijek suzdržava.

[8] Tada tvoja savjest opet progovara: 'Uхватite ga i svežite ga' - što znači tvoj izvanjski (*prirodni*) um – 'bacite ga u mračnu tamnicu gdje žive zmije i žabe.' Drugim riječima, to znači ni više ni manje: ti sam, zarobi svoj svjetovni razum uz pomoć žive vjere u Boga i Njegovog Pomazanika Koji nam je došao, i protjeraj ga i vrati ga mračnom svijetu i njegovim otrovnim brigama, jer iz Božje Riječi se mora pojaviti novi i čisti duhovni razum, inače ne možeš ući na mjesto ugodnog odmora duše.

[9] Onda si ponovno preplašen zato što misliš da u tvojem izvanjskom razumu posjeduješ svoj cijeli život, i prema tome ti još uvijek bježiš neko vrijeme preko teških i mrtvih strništa i kamenja o koje se spotičeš. Ta strništa i kamenje su ludosti ovosvjetske mudrosti koja te umara i uzrokuje da ponovno padneš. Ti si sretan kada kroz taj pad postaješ kao budan u duhu potpune istine koja dolazi od Boga, kao što si se sada ponovno probudio iz svog dobrog i za tebe vrlo znakovitog sna nazad u svoj zemaljski fizički život.

[10] Gledaj, tako sam ja vidio značenje tvog sna, i rekao sam ti ga bez ustručavanja. Ali ako sam ja to dobro osjetio, ovo tumačenje nije u potpunosti (*pro*)izašlo iz mene samoga, jer ja sam jasno imao ideju da je viši Duh stavio riječi u moje srce i moja usta. I ja vjerujem također da je i Duh Onog Kojem služe sve nebeske sile i svi elementi ove Zemlje – kao što smo vidjeli – doveo tebe u to stanje sna.

[11] Ali ipak, ti možeš vjerovati što želiš. Ja sam rekao, i ja ću sada odmah potražiti i pogledati što veliki Učitelj čini, a ti možeš činiti što želiš.

[12] Pismoznamac, koji je bio jako iznenađen ovim tumačenjem sna, reče: 'Slušaj, ja ću učiniti ono što ćeš ti učiniti. Stoga krenimo.'

J.Lorber, '*Veliko Ivanovo Evanđelje – 9/79, 80*'

Prvi nastavak objave "Razumijevanje podudarnosti između prirodnog i duhovnog svijeta"

(22. travnja 1858.)

[1] Stoga napiši još nekoliko primjera za nadopunu '**Razumijevanja podudarnosti**' (objava 506).

[2] Netko hoda danju ili noću bilo kojim putem, u najprirodnijem i najmanje emocionalno mogućem stanju. Odjednom udari nogom o nešto na putu i postaje više uzbuđen i pažljiviji. Predmet koji je ležao na stazi bio je komad trulog drveta koji je neki radnik tamo bacio a zatim ravnodušno ostavio, što nije važno za našu stvar.

[3] Naš lualica nastavlja svojim putem, i kad je već sve više i više odvojen od svog prijašnjeg uzbuđenja, pas priđe i počne trčati pokraj njega, pomalo zaostajući, kako je sada pod njegovim autoritetom. Koliko god ovo drugo pojavljivanje bilo potpuno nevino samo po sebi, izazvalo je snažniji dojam na našeg lualicu, jer je pomislio: "Da je pas bio agresivan, kako me lako mogao ozlijediti!"

[4] Od sada nadalje naš lualica ostaje budniji i marljivo gleda oko sebe u svim smjerovima i, bez daljnjeg oklijevanja, sigurno stiže na svoje odredište, gdje mora poslovati.

[5] Dakle, što bi naš poslovni putnik mogao izvući iz ova dva fenomena i susreta u smislu podudarnosti - ili što mu je viši duh s druge strane želio poručiti?

[6] Pogledajmo samo instinktivnu prosudbu uma. Što govori ili u čemu on sebe izražava? U nekoj vrsti napetosti koja je pomalo pomiješana s ljutnjom i tjeskobom. Pa, za ovo se odmah može pronaći najviše nepogrješivo i ispravno rješenje, a to znači oprez i budnost. I što o tome govori vanjski kriterij uma? Ništa osim ovoga: Na putu i unutar posla nikada ne možeš biti dovoljno oprezan i pažljiv sa svakim gaženjem i korakom!

[7] Pa, ako netko to ima, onda je već u potpunosti razumio jezik duha upozoritelja, jer to bi bilo: Čovjek s kojim se želiš dogovoriti, nalikuje stazi (*ovo je glavna podudarnost*) na kojoj si tumačio kako bi poslovao. On, drugi čovjek (*sa kojim misli poslovati, op. pr.*), hoće isprva izigravati (*hiniti*) prednost za tebe, što će te iznenaditi i izvući iz mira ali [trebaš] biti oprezan i ne pristati na ništa,

jer je prikazana prednost poput komada trulog drveta na putu! Uskoro ćeš to vidjeti s određenim razumijevanjem.

[8] Ali on će ti tada također početi prilično rječitio pokazivati nedostatke (*gubitke*) koji bi za tebe mogli nastati ako se ne dogovoriš s njim, ali ni u tome nema ništa istinito. Njegova rječitost nije ništa nego pas vjeran i samo slijedi hodajući iza (*tebe*), što te jako iznenađuje, ali uz nešto promišljanja moraš odmah shvatiti da je opasnost koja će se pokazati jednako valjana kao i da je ni nema i da moraš prosljediti s oprezom i budnošću u dogovaranju pogodbe.

[9] Ali čisto duhovni ekvivalent jest: Bdi i moli, da ne padneš u iskušenje (*podlijegneš u kušnji*) i u njezinu zlu moć (*Matej 26:41*).

[10] Ovdje sam vam pokazao ispravnu podudarnost kao jezik čistog onozemaljskog duha, dakle samo na najneupadljivijem prirodnom susretu, tako da svatko može naučiti od vas kako su čisti dobri duhovi, čak i u najbanalnijim (*najobičnijim*) susretima na životnom putu, uvijek zabrinuti za dobrobit čovjeka i rado razgovaraju s ljudima putem podudarnosti, tako da ih razumiju samo u određenoj mjeri, makar samo prilično slabo i instinktivno.

[11] Ali ako ovaj način uopće ne funkcionira, onda oni utječu na misli i na osjećaje koji proizlaze iz njih, kao što sam vam jučer pokazao takav slučaj. E sad, ako ni to također ne uspije, onda rade na ljudima koji su im povjereni za vodstvo kroz snove, ali i kroz druge znakove i probuđene intuicije.

[12] Ali čak se i oni rijetko mogu (*doslovno*) uzeti onakvima kakvi jesu i što predstavljaju. Samo u izvanrednim i krajnje hitnim slučajevima (*Matej 1:19-21; 2:13*) oni imaju svoje prirodno značenje kao što je prikazano na slici, a zatim, Bez ikakve podudarnosti, oni sebe također očuvaju u stvarnosti. Ali u manje hitnim slučajevima neki snovi i slutnje i neki sablasniji znakovi mogu se za vanjski ljudski um riješiti samo pomoću podudarnosti, kao i većina knjiga Starog i Novog Zavjeta.

[13] Uzmimo drugi san vrlo beznačajne vrste. Netko sanja da je u velikom gradu, ne zna se snaći, luta gore-dolje uličicama i ne može pronaći ono što traži. Sve je čudno i pogrešno, a prometnim trakama nema kraja i često postaju toliko uske da se čovjek njima uopće ne može provući. Kroz uzaludnu potragu i trčanje gore-dolje uličicama i kroz njihovo ojađujuće sužavanje, duša je uplašena i tada odmah budi nervni duh, a zatim kroz to i tijelo i nastoji ga sada održati budnim, kako ne bi zaspalo opet u ojađujući grad. Što je mudar duh s druge strane želio reći ovoj duši?

[14] Pogledajmo prvo prosudbu uma. To znači: tjeskobno ugnjetavajući osjećaj i gađenje. Što je rješavajući i lako ga je pronaći ekvivalent ovome? (*Kažem da je lako pronaći podudarnost jer ukorijenjena je u prvom instinktivnom prosuđivanju*

uma). Gnušanje prema pomućenoj državi koja ograničava osjećaj slobodnog života i znanja.

[15] Sada dolazi vanjski razum i odmah nalazi u takvom gradu pravi odraz sve materijalne svjetovne aktivnosti, kroz koju slobodna duhovna aktivnost duše više ne može pronaći svoj (*sebi*) svojstven dom pod svaku cijenu unatoč svim potragama i u opasnosti je da ju proguta materija, što je naznačeno sve više sužavajućim ulicama.

[16] Dakle, što mudri duh s druge strane duše kaže s ovim? "U gužvi svijeta i njegovih zbrkanih hodnika i uličica, nećeš pronaći svoj dom i mir! I kao daljnja posljedica ove rečenice kaže: Stoga, ne ulazi u iskušavajuće opasnosti ovoga svijeta; jer jednom kada se nađeš u labirintskim hodnicima, teško da ćeš ikada opet u potpunosti pronaći svoj put.

[17] Ali stvar je sasvim duhovna: bježi od svijeta i traži samo ono što je od duha!

[18] Evo, dakle, možete svugdje i u svakoj prilici i svakom pojavom početi razgovarati s duhovnim svijetom najčišće vrste. Ako je ovo također pomalo neiskršeno i neravno na početku, s vremenom i marljivom praksom, svatko ga može razviti u veliku vještinu pa čak i na kontemplaciju duhova i na doslovno dopisivanje s njima, a također i sa Mnom Osobno. Ali dat ću vam nekoliko važnijih primjera. Za sada, Moj blagoslov vama, Moja djeco. Amen.

Jakob Lorber, '*Nebeski darovi – 507*'

Razumijevanje podudarnosti između prirodnog i duhovnog svijeta

(20. travnja 1858)

[1] Donekle je teško u ovom trenutku - čak i za nekoga tko je dobro upućen u sve vrste znanosti - uspostaviti takvu teoriju pomoću koje bi mu se koncept (*pojam*) podudarnosti mogao potpuno razjasniti, jer je nekoć vrlo visoka znanost podudarnosti koju su čak i drevni ljudi smatrali svetom potpuno izgubljena, kao i čitanje hijeroglifa i klinastog pisma.

(**POSTOJI PODUDARNOST SVIH NEBESKIH STVARI I SVIH STVARI KOJE PRIPADAJU ČOVJEKU**

87. Što su podudarnosti se u današnje vrijeme ne zna (ljudi današnjeg vremena ne znaju), i to iz nekoliko razloga (mnogi su razlozi tom neznanju/neukosti), od kojih je glavni da je čovjek, zbog svoje ljubavi prema sebi i svijetu, sebe udaljio od neba. Jer, onaj koji ljubi sebe i svijet iznad svega gleda samo na svjetovne stvari pošto su one ugodne njegovim (iz)vanjskim osjetilima i zadovoljavaju njegove prirodne naklonosti, stoga ih on odbacuje u stranu, govoreći kako su one previsoko za njegovu shvaćanje (da bi mislio o njima). Ali tako nije bio slučaj sa drevnim ljudima. Za njih je znanje o podudarnostima bilo glavno znanje (znanje nad svim ostalim znanjima = najuzvišenije znanje = biser sveg znanja). Uz pomoć njega su oni stjecali inteligenciju i mudrost, i, uz njegovu pomoć su pripadnici crkve imali komunikaciju sa nebom, jer znanje o podudarnostima je u stvari anđeosko znanje. Naj-drevniji ljudi, koji su bili nebeski ljudi, su razmišljali iz samih podudarnosti, kao što to čine i anđeli (poput anđela), i stoga su mogli čak i razgovarati sa anđelima. Nadalje, Gospodar se često pojavljivao ispred njih, i podučavao ih. Ali u današnje vrijeme je to znanje u potpunosti izgubljeno tako da nitko ne zna što je podudarnost (što su podudarnosti).

88. Pošto, dakle, bez percepcije o tome što je podudarnost ne može biti jasnog znanja o duhovnom svijetu ili o njegovom utjecaju (*inflow*) u prirodni svijet, niti što je duhovno u svojem odnosu prema prirodnom, niti ikakvog čistog znanja (ikakve jasnoće) o čovjekovom duhu, koji se naziva duša, i njezinom funkcioniranju u tijelu, ili pak o čovjekovom stanju nakon

smrti, nužno je, prema tome, objasniti što je podudarnost i koja je njezina priroda. Time je također put pripremljen za ono što slijedi.

89. Prije svega će biti napomenuto što je podudarnost. Cijeli prirodni svijet se podudara sa duhovnim svijetom, i ne samo prirodni svijet generalno, već također svaka njegova pojedinost. Prema tome, što god u prirodnom svijetu izvire (dođe u postojanje) iz duhovnog svijeta, naziva se podudarnost (tj. za to se kaže da je u podudarnosti sa njime). Mora se razumjeti da prirodni svijet izvire i ima trajno postojanje iz duhovnog svijeta, baš kao posljedica iz svojeg izvršnog uzroka. Pod prirodnim svijetom se misli na sve što se širi pod suncem i prima toplinu i svjetlo od sunca; a sve stvari koje izvode svoje postojanje (izdržavanje) otuda pripadaju tom svijetu. Ali duhovni svijet je nebo; i sve stvari na nebesima pripadaju tom svijetu.

90. Pošto je čovjek oboje, nebo i svijet u najmanjem obliku po slici najvećeg, u njemu postoji i duhovni i prirodni svijet. Unutrašnje stvari koje pripadaju njegovom umu, i koje se tiču razumijevanja i volje, sačinjavaju njegov duhovni svijet; dok vanjske stvari koje pripadaju njegovom tijelu, i koje se tiču njegovih osjetila i aktivnosti, sačinjavaju njegov prirodni svijet. Posljedično, sve u njegovom prirodnom svijetu (to jest, u njegovom tijelu i njegovim osjetilima i aktivnostima), što dođe u postojanje iz njegovog duhovnog svijeta (to jest, iz njegovog uma i njegova razumijevanja i volje), otud se naziva podudarnost.

91. Što je podudarnost se može vidjeti iz ljudskog lica. Na licu koje se nije naučilo pretvarati, svi osjećaji uma predstavljaju sebe pogledu u prirodnoj formi kao u njihovoj slici. Iz tog razloga se lice naziva pokazateljem uma; to jest, ono je čovjekov duhovni svijet predstavljen u njegovom prirodnom svijetu. Na isti način, također, stvari koje pripadaju razumijevanju sebe predstavljaju u govoru, a one koje pripadaju volji predstavljaju sebe u pokretima tijela. Sve stvari, prema tome, koje su učinjene u tijelu, bilo na licu, u govoru, ili u pokretima tjela, se nazivaju podudarnostima.

E. Swedenborg, 'Nebo i Pakao – 87-91')

[2] Moje vrlo drago dijete Lotte Haiela (*) dala vam je vrlo dobru teoriju od Mene, kako bi se netko mogao staviti u vrlo korisnu (*unosnu*) podudarnost sa svijetom čistih duhova za spas Zemlje. Sada je ova teorija svima postala pomalo nejasna u nekoliko točaka, koliko god točna bila.

[3] Umjesto teorije koju je teško razumjeti, objasniti ću vam stvar jednostavno uz pomoć nekoliko lako razumljivih primjera, a teoriju ćete lako pronaći sami.

[4] U diktatu se kaže: Traže se lako pronađene podudarnosti i kroz njih rastvaraju (*instinktivne*) prosudbe! Gledajte, ovo je moguće: jedan od vas, bilo da se odmarate u svojoj dnevnoj sobi ili šetate negdje vani sa ili bez trgovina, iznenada dobije misao kao da hoda prema velikoj planini, koja je vrlo gusto pošumljena do pola svoje visine a u podnožju je prekrivena svim vrstama šipražja. Visoko pak nad šumom vide se planinska imanja i polja i livade i nad time, iznad svega, silno strme stijene i vrhovi; Proučavaš i gledaš postoji li negdje brz i možda dobar put kroz šikaru i gustu šumu.

[5] Poslovno poduzeće bilo koje veličine je poput velike planine u našem umu, njegovo golemo podnožje prekriveno je svim vrstama gotovo neprobojnih šikara a njegova padina prekrivena je gustom šumom. Široko, gusto obraslo podnožje odgovara velikoj poteškoći u počecima poduzeća, a šikara odgovara prevelikim i oštrim brigama. Gusta šuma odgovara vrlo ograničenim povoljnim izgledima poduzeća i da će trebati dug i uporan veliki napor da se postigne čista i povoljna (*obećavajuća*) perspektiva poduzeća.

[6] A ako tamo pristignete nakon dosta truda, vidjet ćete samo mali dio planinskih seoskih imanja, škrta polja i livade. Na kraju su tamo čak i strme stijene, vrhovi i nazubljeni vrhovi, a oni opet odgovaraju formalno nemogućem usponu ka sticanju povoljnijih i većih vidika, jer vrlo naporno (*skupo*) postizanje povoljnih vidika, kako ih je misaona slika pokazala, bilo je samo po sebi samo vrlo maleno.

[7] Što je viši duh želio reći planinaru kroz ovu misaonu sliku? - To će uskoro iskušati vanjski i uređeni um, pa će stoga zaključak biti vrlo kratak: Pusti svoj namjeravani pothvat, jer ćeš s njim malo zaraditi, a na kraju velikog troška i mnogih muka i briga, morat ćeš se zadovoljiti samo s vrlo oskudnim prednostima, s kojima nećeš moći postići veći uspon.

[8] Ali sasvim duhovno tada će gornja čista tvrdnja razuma glasiti: 'Gle, ti dušo zabrinuta samo za zemaljsku zaradu, tako svijet plaća svoje slugе i robove!'

[9] Sada, s ovom slikom, svatko će lako moći za sebe oblikovati pravilo za sigurno bolji uvid u to što u sebi i za sebe jest instinktivni sud uma - koji dolazi iz srca, a ne iz mozga, što je podudarnost i kako se ona koristi za objavljivanje prosudbe uma. No, ovaj tjedan ću vam dati još nekoliko primjera iz kojih će svatko moći izvući svjetlo za sve moguće slučajeve. Moj blagoslov i mir s vama, Amen.

Jakob Lorber, '*Nebeski darovi* – 506'

***Diktat za L. Haielu 1. Travnja 1858., izvađeno iz "Radosnih Poruka", br. 25 od Zapisa Novog Salema**

Mi smo sada također iskusili bitnu potrebu da u posebnim slučajevima komuniciramo samo s ljudima ove Zemlje za njihovo dobro; sve se odvija kao da je stotruko posjedovano sa svim životnim silama sve dublje i dublje u svijet, tako da je dobro sjeme, koje treba pasti na dobro tlo i uroditi plodom stotruko, sada postalo takva rijetkost; kao pojava velikih kometa.

Da, tu i tamo još uvijek ima ljudi koji s velikom gorljivošću prihvaćaju ono što je otkriveno u svjetlu iz našeg kraljevstva, i za neko vrijeme su time najviše osvježeni, kao što su u čitanju romana; ali ubrzo su odneseni u metež svijeta, i ondje su se ugušile sve dobre i istinite stvari koje su ikada čuli, i oni jedva da se s vremena na vrijeme s najvećom ravnodušnošću sjete onog što ih je некоć oduševilo i toliko izgrađivalo!

Dakle, ti su ljudi mogli u kratkom vremenu ući u očito dopisivanje za svoju korist i utjehu, samo da su bili aktivni prema Riječi Gospodara; ali svijet i isprazni, uzaludni strah od njega - ne dopuštaju im to, i tako, osim vas, recimo, u cijeloj Evropi imamo jedva stotinu ljudi s kojima možemo, ako ne otvoreno kao s vama, ali ipak često na sve moguće načine usmjeravanja, ući u razgovor.

Stoga bi nekolicina Gospodarevih prijatelja ovdje trebala to uzeti k srcu te koristiti često davane poduke vrlo ozbiljno, kako mogu barem stupiti u kontakt s nama kao početnici! Ako je to na početku, iz sasvim prirodnih razloga, često tako neprimjetno i neučinkovito, ne bi trebali gubiti strpljenje, jer samo duga i marljiva praksa čini majstora. Ovdje vam želim dati pravilo, prema kojem svaka samo donekle duhovno probuđena osoba može ući u sve svjetlije dopisivanje s nama.

Pravilo je: **Prva stvar** koja je neizbježno potrebna u svakom slučaju je posebna pozornost na sve, koliko god se to činilo sitnim, što se prikazuje osjetilima na bilo koji način na opažanje. **Druga stvar**, imajte na umu i shvatite, smjesta usmjeriti posebnu pažnju na prosudbu koja je nastala kao instinktivno bez prethodnog savjetovanja uma i misli, te ju (*tu prosudbu*) odmah zabilježiti, bez da se kasnije sruči na nju sa svom silinom izvanjskih razmatranja uma, ispravljajući ono što se često čulo, i želeći to urediti prema običajima ovoga svijeta. Za to se **treća nužna stvar** uzima u obzir kao hitna. Potraži lako nađene podudarnosti, koje će se uliti u um na isti način kao i slobodne instinktivne prosudbe, i kroz njih razmrsi (*odgonetni*) prosudbe, a zatim ih sa lakoćom ujedini u cjelinu; tek tada ih stavi pod sud vanjskog (*racionalnog*) uma, a potonji

(*racionalan um*) će prebrzo shvatiti da je takva percepcija izrasla na mnogo dubljem i duhovnijem tlu od svega što je ikada duhovno iznio na vidjelo od sebe samog.

Pripremna obuka sastoji se u ovome; ako je netko stekao neku vještinu u tome uz određenu marljivost, on će tada lako ići dalje, a čovjek, ako to želi učiniti sasvim ozbiljno, može doći do točke u kojoj će se za nekoliko godina baviti i razgovarati s nama čistim duhovima baš kao i sa još uvijek tjelesnim ljudima na Zemlji; ali naravno da ne smije dopustiti sebi da bude uhvaćen materijom te zaveden na bilo koji način. Svatko će tada pronaći put do najvišeg Duha Gospodnjeg, baš kao što si i ti dosegla Duha samoga Gospodara kroz mudro vodstvo duhova koji su te često posjećivali.

4

*Razumijevanje podudarnosti između
prirodnog i duhovnog svijeta – III. dio*

2. nastavak "Razumijevanje podudarnosti između prirodnog i duhovnog svijeta"

[1] Dakle, još nekoliko primjera podudarnosti za jasnije razumijevanje podudarnosti između prirodnog i duhovnog svijeta.

[2] Sada obrati pozornost na ono što je tamo rečeno! Postoje ljudi na svijetu koji često imaju izvjestan nepopravljiv strah, odbojnost, i svakako manju ili veću antipatiju prema najbeznačajnijim stvarima i pojavama. Netko se grozničavo uzbuđuje slušajući neke tanke piskave zvukove, drugi dodirujući hrapavu podlogu, treći ne može podnijeti određeni šum, npr. (*šuškanje*) papira, četvrti postaje zlovoljan kada netko hoda ili vozi iza njega, a ima mnogo ljudi koji imaju neizmjereno gađenje prema određenim životinjama, posebno gmazovima, kao i ljudi koji ne mogu podnijeti određene fizionomije drugih ljudi, jer su odbojne i često im nepodnošljive.

[3] Sve takve odbojnosti (*antipatije*) bilo koje vrste prema raznim stvarima i pojavama u osnovi su također instinktivne prosudbe uma, kojeg uvijek drži budnim takozvani zaštitnički duh u onostranom. Kad bi ovi ljudi razumjeli (*kako*) razriješiti takve prosudbe putem podudarnosti i zatim ih dalje ispitivati kako bi dosegli čišću duhovnu podudarnost, tada bi odmah počeli prilično dobro vidjeti u svim smjerovima kako stoje s takvim osjećajima i što im njihovi duhovi čuvari žele time reći i naznačiti, i drugo, oni bi bili u stanju prepoznati iz toga zatim i sredstva protiv takvih emocionalnih neugodnosti u sebi i osloboditi ih se.

[4] Ali pravi razlog leži u činjenici da je karakter prirodnih duhova karaktera tjelesne materije ta skrivena sklonost upravo prema tim stvarima i pojavama, zbog kojih bi tijelo ubrzo pretrpjelo znatnu štetu kada bi se primijenio samo nešto intenzivniji kontakt. Stoga se duh tada brine da duša ima trajnu antipatiju (*odbojnost*) prema takvim slabostima svoga tijela i nervnog duha (*živaca*) i stoga se ubrzo oslobodi takvih nepovoljnih stvari i pojava i zaštititi se od većih nepovoljnih učinaka i izbjegne druge opasnosti koje se lako mogu pojaviti.

[5] Ali pogledajmo sada malo takav fenomen kroz duhovni teleskop podudarnosti i vidimo što će isplivati!

[6] Uzmimo za primjer osobu koja ne može podnijeti automobil u pokretu iza sebe, i također niti jednu osobu iza sebe. Njegov um uvijek osjeća nelagodu pomiješanu sa nešto straha, a ponekad i ljutnju. U tijelu takvog čovjeka obitavaju prirodni (*karakterni*) duhovi, čije je nastojanje anti-pozitivnog naboja (*polo*), a time i podmuklo i, u izvjesnom smislu, varljivo - što je, naravno, bez njihove krivnje, svojstvo prirodnih duhova tijela, koji zatim, kroz naklonost

(*privolu*) živaca, najprije komunicira s nervnim duhom i time ulazi u zamjetnu podudarnost s dušom.

[7] Sada, ako takav čovjek hoda cestom a iza njega, čak i ako je na znatnoj udaljenosti, vozi automobil, ili čovjek hoda u velikoj žurbi, tada se odmah karakteristično slični tjelesni duhovi zasjele uzbuđuju ovim kao rezultat nagona za asimilacijom, a kroz njih onda i živci i njihov život-eter ili duh. Duša to primjećuje i odmah se suprotstavlja i gura svoje tijelo na sigurno, pa čak i čeka dok sve opasno ne prođe ili nestane, a tada nestane i svaka nelagoda.

[8] Sada bi bio pokazan dijelom prirodni, a dijelom transcendentelni prirodni razlog dotičnog životnog fenomena. A što je s podudarnošću?

[9] Presuda je: Nelagoda, strah, ljutnja - što je suprotno? Naravno, ono što je pomoćno, štiti i ponovno smiruje um, a to se sastoji, prema vanjskom sudu uma, u ovome: Prvo sigurno zakloniti leđa zbog njegovih slabosti, drugo hrabro se okrenuti licem prema opasnosti i na kraju strpljivo pričekati dok opasnost ne prođe.

[10] Kakav je zaključak u vezi s podudarnošću? Nikad ne vjeruj neprijateljima koji stoje iza tebe, bez obzira koliko mali bili! Okreni svoje lice prema neprijatelju, budi čvrst i imaj hrabrosti i strpljenja, i izvojevat ćeš pobjedu nad svim svojim prijevernim neprijateljima.

[11] Ovdje postoji i moralna podudarnosti a to je: Bolje deset otvorenih neprijatelja pred tobom, nego jedan prijeverni iza tebe - i opasniji je gnjevni vuk u janjećoj koži nego onaj koji otvoreno stoji u svom vučjem krznu.

[12] Ovo je sada prikazano što je jasnije moguće, i mi bi onda imali samo jedan slučaj za raspravu, naime onaj o slutnjama i pomalo čudnim (*jezivim*) znakovima. To će bolje pokazati jedan kratki primjer nego bilo koja teorija, koliko god temeljita bila.

[13] **Netko odjednom dobije osjećaj tjeskobe** i razmišlja naprijed-natrag i ne može pronaći uzrok. Osjeća se napušteno ili kao netko tko sazna da je jedan od njegovih najboljih prijatelja iznenada morao na dugo putovanje, a da se nije stigao oprostiti. Ako je to priroda (*karakter*) osjećaja, tada se treba upitno okrenuti sigurno prisutnom duhu čuvaru, obraćajući pozornost ili u iznimnim slučajevima na prvo jasno izgovoreno ime ili na drugu iznenada nastalu misao. Nastavite s ovim na gore opisani način, i u izvanrednim slučajevima ili ime bolesnog ili čak preminulog bliskog rođaka ili dobrog prijatelja jasno će izgovoriti duh čuvar iz onostranog bez podudarnosti - ili prijatelj ili rođak kojeg je zadesila ozbiljna zemaljska nesreća bit će vrlo lako prepoznatljiv iz emocionalnih podudarnosti koje su mu vrlo slične.

[14] Međutim, obično se takvi nagovještaji javljaju u snovima, gdje ih je onda još lakše riješiti.

[15] Sve što se događa samo negdje na Zemlji jednom ili drugom čovjeku, ima neko dublje značenje, koje naginje duhovnom ili je čak sasvim duhovno, koje se može pronaći pomoću podudarnosti, iako isprva nije uvijek sigurno, ali gotovo uvijek. Ali također nije nužno da netko pronađe podudarnost prema svemu. Samo u vrlo posebnim prilikama može prakticirati svoju podudarnost s duhovima u ovoj prvoj predškolskoj ustanovi.

[16] Jednom kada se ovaj prvi stupanj prilično razumije i prakticira, tek tada dolazi drugi i konačno čak treći i najviši stupanj, do kojeg se upute mogu pronaći same po sebi uz određeni napor - ili ću ih Ja Osobno dati poput ovog *(teksta)* sada i staviti većinu od toga sigurno u svako srce.

[17] Ali ako nekome tu i tamo ne bude odmah sasvim jasno, neka se ne uznemirava jer će to doći s vremenom; ali tijekom vremena, slobodan put do Moga srca otvoren je svakome od Mojih dragih prijatelja i djece. Moj blagoslov i Moja milost s vama, Amen.

Diktat L. Haiele 14. travnja 1858. (nastavak)

Nedavno sam odmah na početku rekao da posebnu pozornost treba obratiti na sve, čak i na najsitniju i beznačajnu činjenicu, koja se predstavlja samo jednom osjetilu; a zatim odmah o instinktivnom sudu o tome, a onda i o pozornosti o tome dolazi li taj instinktivni sud više iz mozga ili više iz srca? Ako dolazi iz mozga, što je lako uočiti, onda mu ne treba pridavati nikakvu posebnu težinu; **ali ako dolazi iz srca, onda je već uvijek važno.**

Tek sada će se sam od sebe javiti impuls da se instinktivni sud koji dolazi iz srca podvrgne ispitivanju prirodnog razuma ovoga svijeta i da se ispravi uspoređujući ga sa stajalištima drugih koja su već postojala, i ako su dobra, obdržavati ih, ovisno o tome hoće li se vlastito ili tuđe stajalište činiti ispravnijim.

Ali sada dolazi ono glavno! Ideje, koje se s vremena na vrijeme javljaju duši u satima odmora, i koje su činile početak niza istraživanja i razmatranja kod provjerenih i vještih mislilaca, koje im sasvim sigurno daje samo savršeni duh iz onostranog, i koje su kao usputne, *(utoliko što ne potječu odnekud kao izvana, od drugih ljudi, što je ponekad, doduše, nekako teško razlučiti, pogotovo što su u ranijem vremenu jako često i jako mnogo dolazile odatle i kao takve nestale iz sjećanja na takav način da mislilac više zapravo ne zna je li ih čitao u nekom*

trenutku ili ih je čuo od nekoga?) prije svega treba uzeti u potpuno duhovno kritičko razmatranje; a to je sada sve jedno, bilo da je potpuno vlastito ili strano, to onda već sve proizlazi iz duha iz onostranog, koji je, čak i ako su sve sekundarne okolnosti otpale kao pokrov s duše, držao srž i pravo značenje u svom neizbrisivom sjećanju, a zatim ga prikazuje duši u zasigurno najprikladnije vrijeme.

Jer mi duhovi nemamo tako kratko pamćenje kao ljudi na ovoj Zemlji. Stoga je vrlo važno vidjeti i obratiti pažnju na to, kada odjednom iskrсну činjenice iz najranije mladosti, kao priče iz roditeljskog doma, iz škole, **čak i snovi**, koje je duša davno zaboravila; uvijek postoji onostrani duh, koji je to učinio.

No, što sada morate učiniti, kako biste se s onostranim duhom oko toga upustili u nadasve i svakako uvijek vrlo poučnu komunikaciju? U svome srcu smjesta uputite pitanje onostranom duhu, koji vam je svakako najprisutniji, ovako: **„Besmrtni prijatelju i brate u Gospodaru! Naznači mi u mom srcu što si mi htio reći ili naznačiti ovim?“** - i ja vam jamčim da će duh staviti odgovor u vaše srce u trenu, čak i ako je to vrlo hitno na početku.

Možete čak i pitati za ime duha, i ono vam neće ostati skriveno. Ali uvijek se uzima prvo, jer drugo je već lako izmišljotina vlastite duše od strane mozga i stoga više nije ispravno. Ali jasnoća, povezanost i čvrstoća postaju sve uočljiviji i očitiji, kada duh, koji je vrlo individualan (*jedinstven*) za svakog čovjeka, ulazi u sve intimniju vezu s visoko individualnom dušom kroz stvarno promatranje životnih smjernica Gospodara od strane same duše.

A djelomično i dosta marljivom i neustrašivom praksom, kojom vlastiti onozemaljski čisti izvorni Duh od Boga Gospodara kao zraka iz srca Božjega mora tada također teći sve više i više u dušu i činiti je uvijek svjetlijom i istinski življom, dok se konačno ne ugasi svaka iskra osjećaja smrti u njoj. Jednom kada se to dogodi s čovjekom, duša je već postala potpuno jedno sa svojim vječnim Duhom od Boga, a susret s nama je tada tako lagan i prirodan da čovjek zapravo ne može zamisliti ništa prirodnije.

Onostrani (*duh*) svakog čovjeka, kao stvarni mehanički graditelj duše, a preko toga i tijela - ali nikada ne brine o slobodnom duhovnom razvoju i obrazovanju duše, već se s njom sjedinjuje samo onoliko koliko je postala sve sličnija svom duhu potpuno dobrovoljnim, stvarnim promatranjem zakona Gospodnjih.

Zbog toga je Sam Gospodar, kao prvi i najviši stručnjak života, dao zapovijedi života i najčišće i najnesebičnije ljubavi prema Njemu i prema bližnjemu samo za duše ljudi, a ne i za njihove duhove, koji su već usavršeni na drugom svijetu, tako da ih svaka duša može prihvatiti i prilagoditi svoje djelovanje prema njima. To je bilo nužno u najvišem stupnju, jer bez toga nijedna duša nikada ne bi pronašla put do vlastitog onostranog duha.

Ali još uvijek je malo teško, i puno je samoodricanja uključeno; jer duša je zapravo sazdana od materije, i uvijek se želi sjединiti s njom sve više i više. Njezina prirodna privlačnost je dakle materija. Ako (se) duša, sigurno opomenuta učenjem velikog Učitelja života, dobrovoljno ne skrene s ovog puta, onda je očito mrtva i stoga izgubljena, tada ne zna ništa o onome što je čisto duhovno i tada može, kako se kaže, čekati pola vječnosti dok se još jednom ne pusti na neovisni ispit slobodne volje.

Ali vašem onozemaljskom duhu to smeta kao i sunčeva zraka, bez obzira na to prihvaća li ga neko svjetsko tijelo kao učinkovito ili ne. Ali dobrovoljna praktična primjena Gospodnjeg učenja, i da se (*duša*) uči gdje god je to moguće u svom razmišljanju i težnji za svime što je duhovno, onda je njezin onozemaljski duh iz Boga već na dohvat ruke, i uskoro će se početi sjedinjavati u sebi sa dušom u onoj mjeri u kojoj duša ima sposobnost za to.

A čim je to slučaj, ovisi samo o neprestanom prakticiranju onoga što sam sada prikazao u dva prilično duga diktata, i svatko tko se kretao čistim putovima Riječi Gospodnje i sam se kretao u isto vrijeme, lako će doći u vrlo kratkom vremenu tamo gdje bi svaki pravi sljedbenik božanske volje, zapravo trebao doći u ovom životu.

A svi vi, koji ste jednom krenuli putem pravog života od Boga i njegovog najčišćeg znanja, recite: Neka se nitko ne okrene materiji! Jer lakše je jednom materijalistu postati vrlo solidan, istinski duhovnjak nego nekome tko se vratio drevnoj materiji sa pola puta prema duhu.

Jer pravi istinski materijalist počet će osjećati istinsko gađenje i odbojnost prema materiji na novom duhovnom putu, dok će oni koji su se vratili staroj materiji na pola puta kroz duh, početi smatrati čiste duhovne stvari sve bljutavijima, odvratnijima, praznima, nejasnima, i kao obmanu i zbrku ljudskog razumijevanja, kad se jednom odvrte od nas, vrlo teško će se vratiti.

Eto sada imaš, ukratko, istiniti ključ duhovnog svijeta, koji više ne trebaš za sebe, već tim više za druge koji čvrsto vjeruju u Gospodara i u nas, a ne od danas do sutra. Sada živite dobro u Gospodaru.

-----5-----

Jakovljeva san i njegovo duhovno značenje...

Postanak 28:10-22

10 Jakov ostavi Beer Šebu i zaputi se u Haran.

11 Stigne u neko mjesto i tu prenoći, jer sunce bijaše već zašlo. Uzme jedan kamen s onog mjesta, stavi ga pod glavu i na tom mjestu legne.

12 I usne san: ljestve stoje na zemlji, a vrhom do neba dopiru, i anđeli Božji po njima se penju i silaze.

13 Uza nj je GOSPODAR te mu govori: "Ja sam GOSPODAR, Bog tvoga praoca Abrahama i Bog Izakov. Zemlju na kojoj ležiš dat ću tebi i tvome potomstvu.

14 Tvojih će potomaka biti kao i praha na zemlji; raširit ćete se na zapad, istok, sjever i jug; tobom će se i tvojim potomstvom blagoslivljati svi narodi Zemlje.

15 Dobro znaj: Ja sam s tobom; čuvat ću te kamo god pođeš te ću te dovesti natrag u ovu zemlju; i neću te ostaviti dok ne izvršim što sam ti obećao."

16 Jakov se probudi od sna te reče: "Zaista se GOSPODAR nalazi na ovome mjestu, ali ja nisam znao!"

17 Potresen, uzviknu: "Kako je strašno ovo mjesto! Zaista, ovo je kuća Božja, ovo su vrata nebeska!"

18 Rano ujutro Jakov uzme onaj kamen što ga bijaše stavio pod glavu, uspravio ga kao stup i po vrhu mu izlije ulja.

19 Ono mjesto on nazva Betel, dok je ime tome gradu prije bilo Luz.

20 Tada učini zavjet: "Ako Bog ostane sa mnom i ušćuva me na ovom putu kojim idem, dade mi kruha da jedem i odijela da se oblačim,

21 te se zdravo vratim kući svoga oca, GOSPODAR će biti moj Bog.

22 A ovaj kamen koji sam uspravio kao stup bit će kuća Božja. A od svega što mi budeš davao za te ću odlagati desetinu."

Priroda anđela. Ljubav i mudrost, srce i um.

7/56 [10] Nikodem je rekao: "Da, da, on je očito više nego dovoljno lijep za to; ali on se ne penje gore-dolje između zemlje i neba!"

[11] Rekao sam: "O velika sljepoća ljudi! Kako možeš, kao vrlo iskusna osoba, pretpostaviti da će se anđeli s materijalnog neba spustiti na ovu Zemlju i ponovno uzaći i da će ljudi vidjeti da se to događa i također kako će Mi ti anđeli služiti?! Silazak i uzlazak anđela znači samo: uzaći od Ljubavi do istinske mudrosti i s mudročću opet natrag u Ljubav, koja je pravi, živi duh iz Boga u vama.

[12] Ako čovjek ispravno probudi i shvati u svom srcu Ljubav prema Bogu i njegovu bližnjemu, tada se uzdiže do mudrosti, odnosno ispravne i duboke

spoznaje u svim stvarima. Ali ako je osoba stekla takvo znanje i dublje prepoznala i shvatila neograničenu Božju Ljubav, mudrost i moć, postat će puna poniznosti i puna najživlje Ljubavi prema Bogu. Ako je to slučaj, on se ponovno spušta u svoje srce, čineći ga još svjetlijim kako bi moglo više zračiti Ljubavlju prema Bogu.

[13] 'Ali', kažeš si, 'predstavlja li ova Zemlja Ljubav i nebesku mudrost, jer je na ovoj Zemlji tako malo Ljubavi a s neba dolazi samo dobro, vrlo rijetko nešto manje dobro?'

[14] Da, u srcu čovječjem, koje je sjedište ljubavi, najčešće je također jako neLJUBAVno, a ipak je srce još uvijek sjedište ljubavi. Ali čista Ljubav u srcu, budući da je sama, sama po sebi bi donijela jednako malo ploda kao i zemlja bez sunčeve svjetlosti. Sunce neba za srce u čovjeku je njegov prirodni um. Ovaj se u uređenim, dobrim mislima, idejama i pojmovima spušta u srce ili dolje na zemlju u čovjeku, dajući joj svjetlost i daje život sjemenu za dobra i plemenita djela. Ako je svjetlost uma još uvijek slaba poput sunca zimi, srce će postati još osjetljivije i mudrije; Ali budući da je i dalje još jako puno u ljubavi prema sebi, plemenito sjeme u njemu neće klijati, rasti i dovesti do sazrijevanja žive plodove djelovanja. Ali ako osoba marljivošću i pravilnom uporabom svojih talenata i sposobnosti u svom umu postane svjetlija i svjetlija, svjetlost uma također će probuditi toplinu života u srcu s više moći, a sjemenja koja počivaju u njemu početak će klijati, rasti, cvjetati i uskoro donijeti plemenite potpuno zrele plodove djelovanja bogatoj žetvi života.

[15] I tako se pod 'anđelima' podrazumijevaju misli, ideje i pojmovi prosvjetljenog uma, koji je, naravno, nebo mudrosti u čovjeku, naravno u najmanjoj mjeri. Oni se spuštaju i uzdižu i služe još uvijek skrivenom duhu Božjem u srcu čovjeka, a taj se duh naziva Ljubav prema Bogu i Ljubav prema blišnjemu. Ali baš kao što taj živi duh iz Boga u srcu čovjeka nije prepoznat i uzet u obzir od toliko puno ljudi, dok, ipak, spasenje čovjeka s obzirom na njegov vremeniti i vječni život ovisi upravo o tom duhu, tako i Ja kao Gospodar i iskonski temelj svega bića i postojanja, nisam prepoznat od ljudi ovog svijeta (*svjetovnih ljudi*), premda vide koje velike misli, ideje i pojmovi s Božjih nebesa silaze i ponovno se uzdižu kroz Mene na ovu Zemlju i s nje i koje najjače osvjetljavaju srce i zagrijavaju ga i oživljavaju da nosi žive plodove djelovanja. Stoga ima mnogo onih koji su pozvani, ali malo je izabраниh (*Matej 22:14*), koji prihvaćaju i uzimaju k srcu Moju Riječ, i pretvaraju je u bogatu i zdravu (*snažnu*) žetvu djela.

[16] Počinjete li pomalo shvaćati tko su zapravo u prvom slučaju (*primjeru*) anđeli, koji silaze s neba na zemlju i ponovno se uzdižu na nebo da Mi služe kao

Bogu od vječnosti, a ovdje na Zemlji, vremenito za vas ljude, vas koji ste pozvani da budete djeca Božja, Njegovo ste srce i Njegova zemlja?

Jakovljeve ljestve. Duša u onostranom.

7/57 [1] Nikodem je rekao: "Gospodaru i Učitelju od vječnosti, tek sada u potpunosti prepoznajem u svoj istini da si Ti jedini pravi Krist, Pomazanik Božji, Čija punina prebiva u Tebi, jer nikada nijedan prorok na ovoj Zemlji nije poučavao na ovaj način. Ali budući da Si nam dao tako veliko otkrivenje, mogao bi nam, ako je to Tvoja najsvetija volja, dati svjetlo o Jakovljevim ljestvama, po kojima se anđeli između neba i zemlje penju i silaze. Iz ove vizije nikada nisam mogao shvatiti što je Jehova, viđen na vrhu ljestava, želio pokazati Jakovu. Jakov je ovu viziju iz snova razumio mnogo bolje od mene, budući da od njega nikada nismo dobili pobliže objašnjenje o ovoj viziji – Gospodaru, mojom velikom ljubavlju prema Tebi, molim Te za objašnjenje!"

[2] Rekao sam: **"Ono što je Jakov vidio u svom snu, bilo je u potpunosti to, što sam ti vrlo jasno i do detalja objasnio.** Ljestve su veza između srca i prosvjetljene glave čovjeka. Srce je ovdje i vidljiva zemlja, koja je za vrijeme Jakova, kada je bio u velikoj potrebi i teškoći, također bila previše pusta i neplodna i premalo prosvjetljena. Ali pod tim okolnostima počeo je duboko razmišljati o Bogu i pitao se što je to učinio da ga je Bog pustio da padne u tako velike poteškoće. Zatim je zaspao na otvorenom polju i vidio u sebi vezu između zemlje svog srca i neba svjetlosti u svojoj glavi. Vidio je kako se njegove misli, ideje i pojmovi kao na ljestvama spuštaju dolje do njegova srca, prosvjetljuju ga i tješe, a zatim, kroz povećanu ljubav srca, još više oživljeni i ojačani, uzdižu se natrag k Bogu, da budu više i dublje osvjetljeni. I pogledaj sada cijeli tijek Jakovljeva života, i vidjet ćeš kako je od tada sve više mislio o Bogu i živio sve strože u skladu s Božjom voljom.

[3] U isto vrijeme također je prikazano u ovom spomena vrijednom snu, kako će se iz njega uzdići generacijske ljestve kao istinska veza između njegovih potomaka i Boga, na kojima će se djeca Božja zatim uspinjati i onda opet spuštati u prepoznavanju Boga, i da će se na najvišoj točki generacijskih ljestva kako je on vidio, Jehova otkriti u Mojoj osobnosti kako bi obnovio staru vezu (savez) i uzdigao je kroz najživlju istinu.

[4] I kao takve, Jakovljeve ljestve su ti objašnjene dvostruko i trostruko i sada znaš što uistinu duhovno moraš razumjeti pod pojmom "anđeli Božji". Ali za tvoje dobro, ipak te pitam, jesi li sve razumio."

[5] Nikodem je rekao: "S tim je u meni zasjalo veliko svjetlo, i to je tako i nikada ne može biti drugačije; ali u vezi s ovim vidljivim anđelom postavlja se pitanje

da li je on već prava, neovisna stvarnost – ili je on samo zarobljena misao, proizašla iz Tvoje Ljubavi, mudrosti i svemoći?”

[6] Rekao sam: “Ovo je zaista vrlo djetinjasto pitanje od tebe! Kažem ti, anđeo je – baš kao i ti i cijelo čovječanstvo i cjelokupno beskonačno stvaranje – oboje u isto vrijeme, jer u cijeloj beskonačnosti ne postoji nikakva druga stvarnost osim Mene kao Moje misli, ideje i pojmovi. Oni su oživiljeni Mojom Ljubavlju i drže se i održavaju zauvijek Mojom voljom. Ono što Ja kao Bog mogu učiniti i što sam činio od davnih vječnosti i zauvijek ću činiti, isto ćeš ti jednog dana moći postići u Mojem kraljevstvu.

[7] Da su ove sposobnosti prisutne u čovjeku, možeš vrlo lako i ispravno izvesti iz svojih svjetlijih vizija u svojim snovima; jer u njima tvoje unutarnje misli, ideje i koncepti postaju stvarnost i postaju živi i pravilno oblikovani, i možeš razgovarati s njima kao s pravim objektima. Sada, naravno, ne znaš kako to funkcionira u tebi, budući da si u svojim snovima u vrlo običnom svijetu i među ljudima koji ponekad znaju čak i mudro govoriti i mogu učiniti svašta – ali to za sada nije važno. Kad se jednom, na način kako sam ti objasnio, ponovno rodiš u duhu, tada će ti postati jasne sve tajne tvojeg života i razlozi za to; za sada možeš prihvatiti ovo kao potpuno rasvijetljenu istinu, da svaka pojava u životu osobe ima vrlo mudar i najjistitiji razlog, inače se nikada ne bi mogla pojaviti u osobi.

[8] Kada čovjek umre u odnosu na tijelo, duša živi kao biće koje je još uvijek u prostoru, ali nema nikakav drugi svijet kao utemeljenje i boravište, kao svijet koji je stvorila za sebe, i nema više nikakve materijalne veze s ovim vanjskim svijetom, jer vrlo jasno shvaća sama po sebi, da cjelokupni materijalni svijet nije ništa drugo nego nužna i teško podnošljiva osuda, i da je najslobodniji i nevezani život beskrajno bolji od života koji je ograničen sa svih strana.”

[9] Nikodem je rekao: “Gospodaru, kad jednom umrem, moja živa duša zauvijek više neće vidjeti ništa s ove Zemlje, nego će nastaviti živjeti u svijetu koji je sama stvorila. Međutim, postoji mnogo stvari na ovoj Zemlji koje duša žedna višeg znanja želi pobliže istražiti! Na isti način mi s velikom čežnjom gledamo u zvjezdano nebo i željeli bismo znati više o mjesecu, suncu, planetima i što su sve druge zvijezde, a također bismo željeli dokučiti dubine mora, ali ako duša nakon smrti samo nastavlja živjeti i djelovati u nekoj vrsti osvjetljenog svijeta snova koji potječe iz njezine vlastite mašte, i samo komunicira s prividnim ljudima, koji su također samo proizvod njezine vlastite mašte, to neće, prema mojem lošem mišljenju, biti previše radosno za zauvijek živu dušu, pod pretpostavkom da će imati puno sjećanje na svoju prošlost. Naravno, ako duši bez tijela ostane samo sjećanje kao u osvjetljenom snu, gdje se inače prepoznaje vlastito ja, ali se nema više stvarno sjećanje na zemaljske

stvari, tada takva duša može nastaviti živjeti vrlo sretno; budući da ona također neće imati nikakve čežnje za onim što joj je oduzeto zajedno s njezinim tijelom. Govorim ovdje, kako ja razumijem ovu stvar, ali bih želio da mi Ti daš dublju poduku u tom pogledu."

[10] Rekao sam: "Vidim dobro da si još vrlo slab; ali tvoje percepcije o životu duše nakon napuštanja njenog tijela još su pustije, mračnije i slabije od tvojih osjećaja i unutarnjih zapažanja. Reci Mi samo ovo: Gdje i kada čovjek vidi više svojim fizičkim očima: U mračnoj tamnici noću ili na visokoj planini slobodno u svim smjerovima za vedrog, svijetlog dana? A čovjek, u svojoj najvećoj slobodi, sve mu je osigurano, koji stoji sa svojim najboljim prijateljima na planini - hoće li on i dalje imati čežnju za starom, mračnom tamnicom, da ispituje i istražuje njene sumorne kutove i rupe? Razmisli o ovome, Mojem pitanju – zapitaj svoja otvorena osjećanja – i daj Mi odgovor, i tek tada ću ti dati jače svjetlo o tvojim sumnjama!"

Duša i tijelo. Stanje svjetovne duše u zagrobnom životu (što je isto kao i u snu). Mjesec i njegovi stanovnici.

7/58 [1] Nikodem je rekao: "O Gospodaru, ovo Tvoje milosrdno pitanje odgovara se samo po sebi sukladno osjećaju svake osobe; Najjasniji odgovor leži već u samom pitanju i bilo bi vrlo nepotrebno davati bilo kakav odgovor. Ali pretpostavljam da si najmilostivije htio naznačiti da će savršena duša nakon izlaska iz tijela vidjeti cijelo tvoje stvaranje u beskrajno jasnijem svjetlu, nego što bi to ikada bilo moguće u zemaljskom životu, i da će takva duša imati mnogo puta jasnije sjećanje na sve što je ikada doživjela, sudjelovala i prošla na Zemlji nego što je to ikada moglo biti moguće u tijelu. - O Gospodaru, jesam li točno odgovorio?"

[2] Rekao sam: "U potpunosti, i zato bih vam želio pokazati razlog, da ubuduće nitko ne bi rekao: 'Da, On kao Svemogući rekao nam je da vjerujemo u to, i najvjerojatnije će sve biti tako, kao što nas je On sam naučio, a da nam nije detaljnije rekao kako i zašto!' Ne, ne želim te tako učiti! Zato što vam želim dati razumijevanje tajni kraljevstva Božjeg. I zato Me slušajte!"

[3] Tijelo, takvo kakvo jest, ne bi moglo samo od sebe kao mrtva tvar ništa vidjeti, niti čuti, osjetiti i okusiti bez žive duše u sebi. Ono je, dakle, samo nužno oruđe duše, tako izgrađeno i pravilno opremljeno za dušu da ga koristi u vanjskom svijetu. Pomoću tijela može vidjeti vani, čuti i osjetiti što je neugodno i ugodno. Može se kretati s jednog mjesta na drugo i može obavljati višestruke poslove rukama.

[4] Pokretač udova tijela je razum srca i njegova volja; jer tijelo samo po sebi nema um ili volju, osim ako se sama duša stopi s tijelom svojim svjetovnim i osjetilnim željama i time se jako izgubi u svom tijelu, tako da u njemu gubi svijest o svoj duhovnoj osobnosti. Tada su, naravno, cijeli njezin razum i volja također postali potpuno tijelo. U ovom slučaju duša je gotovo jednako dobra kao potpuno mrtva, a ako čuje nešto o čistoj duhovnoj neovisnosti i duhovnom životu nakon smrti tijela, smatra to apsurdnim.

[5] Ali čak i takva tjelesna duša zapravo ne umire nakon bolne smrti svoga tijela, već nastavlja živjeti u duhovnom svijetu; ali njezin je život tada jednako oskudan kao i njezino prepoznavanje i samosvijest u čisto duhovnoj sferi. Sada, takva duša nastavlja živjeti, naravno, baš kao u nešto svjetlijem snu i često ne zna da je već živjela u drugom svijetu, već živi i djeluje u skladu sa svojom uobičajenom senzualnošću. A ako je opominju bistriji duhovi koji joj se otkrivaju, ona im ne vjeruje i ismijava se i s prezirom se odnosi prema onima koji joj govore istinu.

[6] Potrebno je jako puno vremena u onostranome, dok takva tjelesna duša koja ljubi svijet ne dosegne višu razinu svjetlijeg prepoznavanja. Kako postaje svjetlija i svjetlija, njezino se sjećanje vraća u istom stupnju kao što postaje svjetlije, i tada može vidjeti, čuti i osjetiti sve što se događa iznad i na Zemlji.

[7] Ali ako je duša već ovdje na ovoj Zemlji usavršena duhovnim ponovnim rođenjem i time stekla sposobnost da vidi i jasno promatra čisto duhovne i nebeske stvari, ona također postiže ispravan i potpuno istinit pogled na cijelo materijalno stvaranje u sebi i zna sve, čak i ono što se događa na Mjesecu, što se događa na Suncu, što su zvijezde i zašto su stvorene, i sve što je na njima i u njima.

[8] Kada je takva usavršena duša oslobođena svog teškog tijela, njezino viđenje postaje potpuno slično Bogu, i tada će postati - ako to želi - svevideća, svečujuća, sveznajuća i sveosjetilna. Ali ako je tako, kako bi stoga mogao izgubiti svoje sjećanje, jer može i hoće u svojoj božanstvenosti stvoriti svoj vlastiti svijet u kojem će živjeti?

[9] Da biste mogli vidjeti i dublje prepoznati da je ono što sam vam upravo rekao najpotpunija stvarnost, na nekoliko trenutaka oslobodit ću vašu dušu i duše onih koji su ovdje prisutni, i vi u tom stanju možete reći što ste vidjeli, što ste čuli i primijetili, - i tako će biti!"

[10] U tom trenutku nekolicina bijaše stavljena u svijetlo magnetsko stanje, i isprva se nađu u nepoznatom okruženju, koje se svima jako svidjelo, toliko da su Me molili da ih zauvijek ostavim u ovom nebeskom području; jer se uopće više nisu željeli vratiti na ovaj svijet.

[11] Upitao sam ih mogu li i oni vidjeti ovaj svijet.

[12] I svi odgovoriše: „Da, Gospodaru! Ali vidimo ga kao da je iza nas i čini nam se da gledamo kroz njega!“

[13] Upitao sam ih mogu li vidjeti veliki grad Rim.

[14] Svi su to potvrdili i opisali sve što su vidjeli.

[15] Kad su to čuli prisutni Rimljani, iznenadili su se koliko su oduševljeni mogli detaljno opisati grad Rim, iako nitko od njih nikada nije posjetio Rim, niti je ikada vidio sliku tog grada.

[16] I upitao sam ih mogu li vidjeti daleki istok Azije.

[17] I svi su odgovorili: „Da, Gospodaru, možemo vidjeti stvarni kraj ovog velikog dijela svijeta; budući da dalje na istoku ne vidimo ništa osim vode i još vode, s jedinom iznimkom nekoliko otoka! Ali ovo je vrlo veliko carstvo, a vidimo i nevjerojatno velik grad, koji je ograđen zidom dugim dan putovanja, s bezbroj ljudi unutra!“

[18] Rekao sam: „Kako su odjeveni?“

[19] Ovdje su brzo vrlo precizno opisali odjeću tih ljudi, a jedan od starih farizeja, kasnije grčkih Židova, bio je vrlo iznenađen jer je imao priliku vidjeti nekoliko Kineza na krajnjem istoku visoke Indije.

[20] Poslije toga dopustih im da pogledaju mjesec, a oni im ukratko opisahu taj sumorni i goli svijet u kojem nisu mogli vidjeti ništa osim nekoliko skupina bijednih, sivih goblina. Nije bilo vidljivog stabla, trave ni životinje.

[21] Tada sam ih ponovno probudio sa potpunim sjećanjem svega što su vidjeli.

[22] Kad su se vratili u potpuno prirodno stanje, Nikodem je rekao: „Gospodaru, ovo je divno! Bili smo ovdje, jasno vidjeli Tebe i sve ostale, ali, ipak, vidjeli smo sve što smo opisali vrlo precizno i jasno, a ja sam sada istinski iskusio, kako je neopisivo jasnije viđenje slobodne duše nego kada je vezano za tijelo. Ne samo da smo sve jasnije vidjeli bilo blizu nas ili jako daleko, već smo i sve čuli. A kad smo vidjeli drvo ili kuću ili brod na moru ili osobu ili životinju, vidjeli smo je potpuno u svom prirodnom vanjskom obliku; ali smo i vidjeli kroz njega, iako objekt nije bio proziran.“

[23] Da, kod ljudi smo vidjeli i njihove misli, koje su se u početku vidjele kao male slike u njihovim srcima. Kada su se takve uzdizale poput roja komaraca do glave, postajale su jasnije i temeljitije oblikovane, ponovno su se spuštale natrag u srce gdje su postajale veće i definiranije i ubrzo napuštali sferu osobe, postajale sve veće i veće i formirali pravi svijet oko osobe. Ali kod životinja se ništa slično nije moglo vidjeti. ---

Jakob Lorber, *Veliko Ivanovo Evanđelje – 7/56-58'*

Jedan san o Ivanu Krstitelju u kapelici...

Ivan u crkvici - objašnjenje sna

19. rujna 1850.

*U noći sa 17. na 18. rujna 1850. ja, Anselm Hüttenbrenner, **živo** sam sanjao o kapeli (crkvici), u kojoj je u prvom planu (na istaknutom mjestu), na visini, Dijete Isus, okruženo s malim anđelima, lebdio i blagonaklono gledao dolje na nekoliko malih anđela koji su gledali gore u Dijete Krista s blaženim licima. Odjednom, svi su se ti veličanstveni kipovi od bijela kamena, kojima sam se neizmjereno divio kao umjetničkim djelima, počeli kretati i pomicati. A jedan anđeo koji je stajao na dnu u sredini glasno je uzviknuo: "**Ja sam Ivan Krstitelj!**" Stoga sam rekao prijatelju koji je stajao pored mene: "**Gledaj, pred nama je jasno čudo.**" Tada sam se probudio, žaleći što je čudo nažalost bio samo san.*

[1] Dragi moj Anselm H.-W.! Tvoj jučerašnji san o prekrasnoj kapelici, ako ćeš ga parafrazirati, nije bez vrlo dobrog odgovarajućeg značenja za tebe, za svijet, za ovo vrijeme i, na kraju, za cijelo čovječanstvo.

[2] Kapela predstavlja vanjskog čovjeka u njegovom crkvenom položaju.

[3] Baš kao što je kapela iznutra ukrašena svakakvim lijepo oblikovanim kipovima, koji predstavljaju portrete raznih blaženih ljudskih duhova, da, čak i Moju sliku na vrhu - ali naravno sve mrtve – tako su i sve vrste objavljenih učenja i pojmova u crkvenom čovjeku. Crkveni čovjek vjeruje u njih i divi se njihovoj slavi - ali budući da ih ne uzima u svoj život, oni ostaju poput kipova, sami po i u sebi, iako izgledaju prekrasno blistavo bijelo i sadrže svjetlo, ali ipak mrtvi.

[4] Ali svakome sam čovjeku dao savjest, koja je poput Ivana Krstitelja. Dok svi ostali pojmovi, doktrine i kvalitete u čovjeku spavaju kao mrtvi, savjest se prvo budi i sebe obznanjuje!

[5] Ona često podsjeća na sva druga učenja, opomene, pojmove i karakteristike. Ako crkveni čovjek obraća pažnju na to, kaje se i poboljšava, sve će uskoro postati živo u kapeli (*crkvi, tj. vjerniku; op. pr.*).

[6] Ali ako čovjek to ne učini i dopusti probuđenom Ivanu da bude "dobar čovjek", onda i Ivan također ponovno postaje kip - i sve u kapeli je tada opet potpuno mrtvo!

[7] A to se odnosi - kao što je već gore spomenuto - na cijeli svijet, na ovo vrijeme, na tebe, kao i na svakoga! Ivan je svugdje kod kuće, na dnu crkvenog uma svake osobe.

[8] Tko god aktivno usmjeri svoju pažnju na ovog Ivana i to samo u jednoj mjeri, taj će Ivan biti od najveće korist za njega. A tko zaboravi Ivanovo oživljavanje i ne posluša ga, već samo vesele i radosne stvari ovoga svijeta, njemu njegova kućna crkvice neće donijeti plodove života.

[9] To je ukratko pravo značenje tvoje vizije! Obrati pažnju na to, kroz to ćeš živjeti! Amen.

Jakob Lorber, '*Nebeski darovi – 490*'

*'Tumačenje je od Boga!' jer 'On je Otkrivaatelj tajni' –
Primjer iz knjige Postanka i proroka Danijela...*

Postanak 41:

- 1 Poslije dvije godine usnu faraon da stoji pokraj Nila.
- 2 Iz Nila iziđe sedam krava, lijepih i debelih; pasle su po šašu.
- 3 Ali odmah poslije njih iz Nila iziđe sedam drugih krava, ružnih i mršavih, te stanu uz one krave na obali Nila.
- 4 Ružne i mršave krave požderu ono sedam lijepih i pretelih, i uto se faraon probudi.
- 5 Opet zaspi te usnu drugi san: sedam punih i jedrih klasova izraste na jednoj stabljici.
- 6 Ali, eto, poslije njih uzraste sedam klasova šturih, istočnjakom opaljenih.
- 7 Šturi klasovi proždru sedam jedrih i punih klasova. I faraon se probudi, i gle: bio je to san.
- 8 Ujutro faraon bijaše uznemiren u duši, pa pozva sve čarobnjake i sve mudrace egipatske: ispriča im faraon svoje sne, ali mu ih nitko nije mogao protumačiti.

9 Onda progovori faraonov glavni peharnik: "Moram danas spomenuti jedan svoj propust (*vidi Postanak 40 poglavlje*).

10 Jednom, kad se faraon razljutio na svoje službenike, mene i glavnog pekara stavio je u zatvor u zgradi glavnog upravitelja.

11 Usnusmo san iste noći, i ja i on, ali je svaki od nas usnuo san drugog značenja.

12 Onda je s nama bio neki mladi Hebrej, sluga zapovjednika straže. Ispričasmu njemu svoje sne, a on nam ih protumači: kaza svakom značenje njegova sna.

13 Kako nam ih je protumačio, tako nam se i dogodilo: mene vratiše na moje mjesto, a onoga objesiše."

14 Faraon odmah pošalje po Josipa; izvuku ga brže-bolje iz tamnice; ošišaju mu kosu, obuku novo odijelo i on stupi pred faraona.

15 Onda faraon reče Josipu: "Usnuo sam san, a nitko ga ne može protumačiti. Čuo sam o tebi da možeš protumačiti san čim ga čuješ."

16 "Ništa ja ne mogu", odgovori Josip faraonu, "nego će Bog dati pravi odgovor faraonu."

17 Onda je faraon pripovjedao Josipu: "U svom snu stojim na obali Nila.

18 I gle! Iz Nila iziđe sedam debelih i lijepih krava. Pasle su po šašu.

19 Poslije njih izađe drugih sedam krava. Bile su mršave, vrlo ružne i koštunjave. Još nikad ne vidjeh onako ružnih krava u svojoj zemlji egipatskoj!

20 I sedam mršavih i ružnih krava proždru prvih sedam debelih krava.

21 Pa iako su ih progutale, nije se vidjelo da im je što u trbuhu: bile su ružne kao i prije. Uto se probudim.

22 Zatim sam u snu vidio kako na jednoj stabljici uzraste sedam punih i lijepih klasova.

23 Ali poslije njih uzraste sedam klasova zgrčenih, šturih, istočnjakom opaljenih.

24 I šturi klasovi proždru sedam jedrih klasova. Kazao sam ovo i vračarima, ali nema nikoga da mi razjasni."

25 Onda Josip reče faraonu: "Faraonov je san samo jedan: Bog javlja faraonu što kani učiniti.

26 Sedam lijepih krava, to je sedam godina; sedam lijepih klasova opet je sedam godina. Tako je samo jedan san.

27 Sedam mršavih i ružnih krava poslije njih, a tako i sedam praznih, istočnjakom opaljenih klasova, označuje sedam gladnih godina.

28 To je ono što sam već faraonu rekao: Bog objavljuje faraonu što kani učiniti.

29 Dolazi, evo, sedam godina velikog obilja svoj zemlji egipatskoj.

30 A poslije njih nastat će sedam gladnih godina, kada će se zaboraviti sve obilje u zemlji egipatskoj.

31 Kako glad bude harala zemljom, neće se ni znati da je u zemlji bilo obilje - zbog gladi koja će doći - jer će biti vrlo velika.

32 A što se faraonov san ponovio, znači da se Bog na to zaista odlučio i da će to uskoro provesti.

33 Zato neka faraon izabere sposobna i mudra čovjeka te ga postavi nad zemljom egipatskom.

34 Nadalje, neka se faraon pobrine da postavi nadglednika u zemlji koji će kupiti petinu sve žetve u zemlji egipatskoj za sedam godina obilja.

35 Neka skupljaju od svakog žita za sedam dobrih godina što dolaze; neka s ovlaštenjem faraonovim sabiru žito za hranu i pohranjuju ga po gradovima.

36 Neka zalihe služe za hranu u zemlji za sedam godina gladi što će snaći zemlju egipatsku, tako da za gladi zemlja ne propadne."

37 Svidje se odgovor faraonu i svim njegovim službenicima.

38 Zato faraon reče svojim službenicima: "Zar bismo mogli naći drugoga kao što je on, čovjeka koji bi bio tako obdaren duhom Božjim?"

39 A onda faraon reče Josipu: "Otkako je sve to Bog tebi otkrio, nikoga nema sposobna i mudra kao što si ti.

40 Ti ćeš biti upravitelj moga dvora: sav će se moj narod pokoravati tvojim naredbama. Jedino prijestoljem ja ću biti veći od tebe.

41 Postavljam te, evo," reče faraon Josipu, "nad svom zemljom egipatskom."

Daniel 2:1-28

1 Druge godine Nabukodonozorova kraljevanja usni Nabukodonozor sanje: njegov se duh zbog toga uznemiri, a san ga ostavi.

2 Kralj naredi da se pozovu čarobnici i gataoci, zaklinjači i zvjezdari da protumače kralju njegove sanje.

3 Dođoše dakle te stadoše pred kralja. Kralj im reče: "Usnih jednu sanju i moj se duh uznemiri od želje da razumijem sanju."

4 Kaldejci odgovoriše kralju (aramejski): "O kralju, živ bio dovijeka! Pripovjedi svoju sanju slugama svojim, a mi ćemo ti otkriti njezino značenje."

5 Kralj odgovori i reče zvjezdarima: "Moja je odluka neopoziva: ako mi ne kažete što sam snio i što san znači, bit ćete rastrgani u komade, a vaše će kuće postati smetišta.

6 No ako mi otkrijete moju sanju i njezino značenje, dobit ćete od mene darove i poklone i velike časti. Otkrijte mi dakle što sam snio i što san znači."

7 Oni opet odgovoriše: "Neka kralj rekne svoju sanju slugama svojim, a mi ćemo mu otkriti njezino značenje."

8 A kralj: "Dobro ja znam da želite dobiti na vremenu jer znate da je moja odluka neopoziva."

9 Ako mi ne kažete što sam snio, znači da me namjeravate obmanjivati varavim riječima i izmišljotinama dok nekako ne prođe vrijeme. Stoga, recite mi moj san, pa ću znati da li mi možete kazati i njegovo značenje!"

10 Zvezdari odgovoriše pred kraljem: "Nema na svijetu čovjeka koji bi takvo što mogao otkriti kralju. I stoga nijedan kralj, ma kako velik i moćan, takvo što ne traži od čarobnika, gataoca ili zvezdara."

11 Što tražiš, kralju, teško je, i nema ga tko bi to mogao otkriti kralju osim bogova, koji ne borave među smrtnicima."

12 Tada se kralj silno razgnjevi i razbjesci te naredi da se pogube svi mudraci babilonski.

13 Pošto je objavljena naredba da se ubiju mudraci, potražiše i Daniela i njegove drugove da ih pogube.

14 No Daniel se mudrim i umnim riječima obrati na Arjoka, zapovjednika kraljevskih straža, koji bijaše izišao da pogubi mudrace babilonske.

15 On reče Arjoku, zapovjedniku kraljevu: "Zašto je kralj izdao tako strogu naredbu?" Arjok pripovjedi Danielu,

16 a Daniel otiđe kralju i zamoli da mu dade vremena te će kralju otkriti što san znači.

17 Daniel uđe u svoju kuću te sve kaza Hananiji, Mišaelu i Azarji, svojim drugovima,

18 da mole milosrđe u Boga Nebeskoga radi te tajne, da Daniel i njegovi drugovi ne poginu s drugim mudracima babilonskim.

19 I objavi se tajna Danielu u noćnom viđenju. A Daniel blagoslovi Boga Nebeskoga.

20 Daniel prihvati riječ i reče: "Bilo ime Božje blagoslovljeno odvijeka do vijeka, njegov je mudrost i sila.

21 On mijenja doba i vremena, ruši i postavlja kraljeve, daje mudrost mudrima a znanje pronicavima.

22 On otkriva dubine i tajne, zna što je u tminama i svjetlost prebiva u njega.

23 Tebe, o Bože otaca mojih, slavim i hvalim što si mi dao mudrost i jakost! Evo, objavio si mi ono što smo te molili, objavio si nam što kralj traži."

24 Daniel ode k Arjoku, kome bijaše kralj naredio da smakne mudrace babilonske. Uđe i reče mu: "Ne ubijaj mudraca babilonskih! Odvedi me kralju, pa ću mu otkriti što san znači."

25 Arjok žurno odvede Daniela kralju i reče: "Našao sam među izgnanicima judejskim čovjeka koji će kralju kazati što san znači."

26 Kralj reče Danielu (koji se zvaše Baltazar): "Jesi li kadar kazati mi san koji sam usnio i što znači?"

27 **Daniel odgovori pred kraljem: "Tajnu koju istražuje kralj ne mogahu kralju otkriti mudraci, čarobnici, gataoci i zaklinjači;**

28 ali ima na nebu Bog koji objavljuje tajne i on je saopćio kralju Nabukodonozoru ono što će biti na svršetku dana. Evo tvoje sanje i onoga što ti se prividjelo na postelji:

29 O kralju, na tvojoj ti postelji dođoše misli o tome što će se dogoditi kasnije, a Otkrivaatelj tajna saopćio ti je ono što će biti.

30 Iako nemam mudrosti više nego ostali smrtnici, ta mi je tajna objavljena samo zato da njezino značenje saopćim kralju i **da upoznaš misli svoga srca.**

31 Ti si, o kralju, imao viđenje: gle, kip, golem kip, vrlo blistav, stajaše pred tobom, strašan za oči.

32 Tome kipu glava bijaše od čistog zlata, prsa i ruke od srebra, trbuh i bedra od mjedi,

33 gnjati od željeza, a stopala dijelom od željeza, dijelom od gline.

34 Ti si promatrao: iznenada se odvali kamen a da ga ne dodirnu ruka, pa udari u kip, u stopala od željeza i gline te ih razbi.

35 Tada se smrvi najednom željezo i glina, mjed, srebro i zlato, i sve postade kao pljeva na gumnu ljeti i vjetar sve odnese bez traga. A kamen koji bijaše u kip udario postade veliko brdo te napuni svu zemlju.

36 To bijaše sanja; a njezino ćemo značenje reći pred kraljem."

37 "Ti, o kralju, kralju kraljeva, komu Bog Nebeski dade kraljevstvo, silu moć i slavu -

38 i u čije je ruke stavio, gdje god se našli, sinove ljudske, životinje poljske, ptice nebeske i postavio te gospodarom nad svim time - ti si glava od zlata.

39 Poslije tebe ustat će drugo kraljevstvo, slabije od tvoga, pa treće, od mjedi, koje će gospodariti svom zemljom.

40 A četvrto kraljevstvo bit će tvrdo poput željeza, poput željeza koje sve satire i mrviti; kao željezo koje razbija, skršit će i razbit sva ona kraljevstva.

41 Stopala koja si vidio, dijelom glina a dijelom željezo, jesu podijeljeno kraljevstvo; imat će nešto od čvrstoće željeza prema onome što si vidio željezo izmiješano s glinom.

42 Prsti stopala, dijelom željezo a dijelom glina: kraljevstvo će biti dijelom čvrsto a dijelom krhko.

43 A što si vidio željezo izmiješano s glinom: oni će se miješati ljudskim sjemenom, ali se neće držati zajedno, kao što se ni željezo ne da pomiješati s glinom.

44 U vrijeme ovih kraljeva Bog Nebeski podići će kraljevstvo koje neće nikada propasti i neće prijeći na neki drugi narod. Ono će razbiti i uništiti sva ona kraljevstva, a samo će stajati dovijeka -

45 kao što si vidio da se kamen s brijega odvalio a da ga ne dodirnu ruka te smrvio željezo, mjed, glinu, srebro i zlato. Veliki je Bog saopćio kralju što se ima dogoditi. Sanja je istinita, a tumačenje joj pouzdano."

46 Nato kralj Nabukodonozor pade ničice i pokloni se pred Danielom. Naredi da mu prinesu dar i kad.

47 I reče kralj Danielu: "Zaista, vaš je bog Bog nad bogovima i gospodar nad kraljevima, Otkrivaatelj tajna, kad si mogao otkriti ovu tajnu."

48 Kralj uzvisi Daniela i dariva ga mnogim blistavim darovima. Postavi ga upraviteljem sve pokrajine babilonske i starješinom svih mudraca babilonskih.

49 Daniel zamoli kralja da odredi za upravitelje pokrajine babilonske Šadraka, Mešaka i Abed Nega, a Daniel ostade na kraljevu dvoru.

8

Lorberov san i tumačenje od strane Gospodara – I. dio...

San (od 29. prosinca 1840.)

(2. siječnja 1841.)

*O Bože! Da pripovijest bude točna i plodna, budi na pomoć meni jadnom slabom sluzi; jer čak i snovi često nisu ništa drugo nego prazne pjene, **ali takvi snovi mogu uvijek biti milost od Tebe, stoga ne trebaju biti izgubljeni, već da nam budu od pomoći u slaboj kontemplaciji našeg unutarnjeg bića i onda posluže našem srcu, tako da možemo svojom rastućom ljubavlju sve više slaviti Tvoje presveto Ime.***

Zato mi, o Gospodaru, pomози i ne uskrati mi Tvoju presvetu živu Riječ. Nema ničega u visini kao ni u dubini što nije tamo po Tvojoj volji. Tako sigurno i ovaj san, i tako neka se vrši Tvoja presveta volja u svako doba. Amen.

[1] Sad tako ispričaj i napiši kako ću ti dati.

[2] Gle, Ja ću ti stoga ispričati tvoju noćnu viziju, tako da se nećeš morati pojaviti kao pripovjedač u prvom licu i proslaviti sebe kroz Mene, već da Ja

budem proslavljen kroz tebe. Stoga razumi dobro, kad kažem: Ja kroz tebe, ali trenutno ne ti kroz Mene; jer nitko neće biti proslavljen kroz Mene prije nego Ja budem proslavljen kroz njega. Jer koji će Mene priznati pred svijetom, Ja ću njega tek tada priznati pred Svojim Ocem, jer će on tada vidjeti Moju beskonačnu moć i slavu i tada će sam biti proslavljen u ovoj Mojoj slavi (*Matej 10:32, 33*).

[3] A sada zapiši svoj san. – Gle, ovo je bio tvoj san:

[4] Išao si sa dvojicom koji su ti bili dobro poznati i sa trojicom koji su ti bili nepoznati, i sa Ansom. H. od sjeverozapadno smještenog jarka nešto dijagonalno gore prema jugoistoku, naime na večernjoj strani stožastog krova male planine, čiji je vrh bio dosta gusto obrastao mladom crnogoricom i okružen slobodno, ponegdje mršavo obraslom livadom ograđenom neurednom i već jako oštećenom seoskom ogradom. A to se dogodilo, primjerice, oko sedmog sata navečer, negdje u vrijeme rane jeseni.

[5] Dok ste ti i tvoje tebi znano i neznano društvo slijedili svoj put uz rub šume, gle, uskoro si sa svojim drugovima stigao do točke na jugu, gdje je prilično uska i vrlo malo posjećena dvosmjerna staza iznenada bila ograđena svakojakim motkama, drvećem i daskama toliko da se to tebi i svim tvojim drugovima činilo kao jednostavno nemoguće.

[6] Sada su te tvoja dva poznata druga počela pomalo posramljujuće napadati riječima, govoreći: Pa, ti poluproroče, ti krotitelju oblaka i duge i sposobni izumitelj letećeg stroja, zašto sada blejiš u ovu barikadu tako začuđen kao tele pred novim vratima! Što ćeš sada učiniti? Baš, sada se obistinjuje izreka, a to je: Evo stoje sada volovi na gori – pod vodstvom proročkog magarca!

[7] Na koju si prilično oštru klevetu dopustio sljedeću malu primjedbu i progovorio: Prijatelji, dobro ste rekli, ostali uvijek onakvi kakve sami sebe nazivate. Ali što se tiče proročkoga magarca, evo, ja vas već moram zamoliti za oprostjenje i ne usuđujem se prihvatiti tako veliku čast; jer vi sigurno znate proroka za kojega je magarac prorokovao, i magarca koji je nosio Gospodara na Cvjetnicu – vidite, stoga ne mogu prihvatiti takvu nagradu. Da sam pred Bogom dostojan biti takav magarac, o prijatelji, ja bih od prevelike radosti skočio zajedno sa svojim velikim jahačem, i vjerojatno bih svojim uhranjenim kopitima s vaših volovskih glava srušio vaše neobuzdane rogove! A tvoj drug H. je na ovaj tvoj odgovor rekao: Fiat, et pereat cornu bovis, et laus gloriaque maxima Domini nostri Jesu Christi orbem columque totum inhumat! (Prijevod: "Tako treba, neka propadne stado volova, i neka najveća slava i čast Gospodara našega Isusa Krista natapa zemlju i sve kraljevstvo nebesko!") E pa

to bih ja nazvao jednim potezom, u poniznosti, zabiti čavao u dasku?; ali odakle si ovo tako brzo uzeo?

[8] I kad je tvoj drug H. ovako progovorio, gle, tri stranca istupe naprijed i rekoše jednoglasno: Zar više ne znaš da si dobio dar slobodnog leta? Ali sada je vrijeme da se posrame zli; jer gle bijesne bikove kako istrčavaju iz dubina i zatim, ujedinivši se s ova dva druga, žele zagrebati svojim vrhovima rogova u tvoju utrobu. Zato zgrabi svog druga H. i diži se (*uzletiti*) brzo odavde!

[9] I kad si to nedvosmisleno čuo, odmah si zgrabio H. i uzletio s njim. I uzalud su za tobom režala dva vola s ljutim bikovima, jer si u visini slobodno bio zaklonjen. A jedan od volova prezirno riče na tebe govoreći: „Vidi, vidi, među novim prorocima ima i lukavih ptica; kad shvate da im kljunovi ne mogu izdržati čvrstoću naših rogova, tada polete i odlete iz čiste proročke moći. Šteta što ne razumijemo jezik peradi, kakve bi nam divne stvari ti jadni ključači, crvojedi i strvinari prorekli!

[10] Pogledaj samo bezbrižnog sokola, kako nas ponosno gleda odozgo, kao da je naumio jednome ili drugome od nas oči iskopatiti! Ali samo siđi, ti ptico proročka, mi ćemo svakako spustiti tvoju mudrost! O, to mi zovemo proročanskom snagom, kad se takav, pri pogledu na jake i hrabre bikove, sklanja s puta kao zec s božanskom snagom – hahaha, to je glasnik moći od Gospodara, koji, umjesto da svlada ove barikade, odleti samo kao ptica! O, Bože, o Bože!

[11] I kada si neko vrijeme slušao takve lukave (*obmanjujuće*) uvrede, pomislio si na Mene i zamolio Me da ti pošaljem munje s neba kako bi mogao uništiti zle ovom smrtonosnom vatrom. I gle, kakav si glas čuo odozgo? Nije li to bilo ovako: „Zašto prizivaš vatru? Vatra koja bi uništila ove zle, gle, ova bi vatra također uzela tebe i progutala te sa zlima; jer nijedno stvorenje ne može postojati u vatri Božjeg gnjeva. Ali ako želiš biti moćan i jak u Mojjoj milosti, onda moraš samo blagoslivljati tamo gdje je prokletstvo protiv tebe. I ako imaš moćna krila za let, čemu onda vatra u kojoj će tvoj par krila postati nesposoban za letenje, stoga blagoslovi i leti!“ I gle, kad si takve stvari nedvosmisleno čuo, tek onda si odletio odatle prema jutru.

[12] A tvoj drug H. stalno te je u brzom letu pitao kamo letiš. I dugo mu nisi odgovorio. Ali budući da te je na kraju upitao zašto mu nisi odgovorio, rekao si: Kako da ti odgovorim na takvo pitanje? Prvo pitaj svoje srce kakav vjetar puše u njemu i kuda želiš ići, i mi ćemo biti tamo čim prije, jer je tvoja ljubav vezana za još uvijek prilično čvrst konop koji je pričvršćen za sidro još prilično mnogobrojnih nadanja u svijetu, u moru svjetovnih briga.

[13] A on odgovori: Slušaj! Ali kako mogu ili trebam li ostaviti ženu i djecu? A on odgovori: Zar se ne bih trebao brinuti za njih sad kad ne znam kako im je? Ta je briga doista moja najveća dužnost i sam Bog mi ju je nametnuo. Tko me poslije može kriviti ako budem vršio svoje očinske dužnosti? Zato znaj da to želim mojim bližnjima! Ako si mi pravi prijatelj, brzo me dovedi onamo, jer sigurno me moja žena, moja Paulina i sva moja draga djeca očekuju s velikom brigom i čežnjom!

[14] Tada si ti rekao: Gle, prijatelju, od kakve bi ti koristi bilo da sam ti također vjerno naznačio, kao odgovor na tvoja opetovana pitanja, plan svog puta, oštro označen odozgo, do velikog mjesta sve ljudske sudbine, ali ti bi mi tada svojom tek probuđenom ljubavlju i brigom za svoje postao pretežak, da te više ne bih mogao održati na visini, čime bih poslije bio prisiljen ili pustiti te da padneš ili i sam pasti. Ali zato, budući da si se sad u svojoj glavnoj ljubavi obznanio, sada si i lakši, i moj će te let odmah odvesti tamo gdje pokazuje magnetska igla tvoga srca!

[15] Vidi prijatelju, ljubav prema Bogu u tebi još uvijek je ljubav kroz tvoje vlastito. To je samo osjećaj zahvalnosti, na koji se, međutim, još uvijek vežu mnoge brige, budući da takva ljubav najprije izlazi iz tvog srca u tvoje vlastito – a odatle samo sa zahvalnošću u Božje srce. Vidi, tamo je ljubav onda opterećena svim vrstama briga i stvari i problema i onda, kao da je, preokrenuta; jer tamo tvoja ljubav postaje pozitivno polarizirana u i prema i kroz tvoje vlastito i tako sa zahvalnošću hrani pol tvoje ljubavi u Bogu, koji joj je nužno suprotstavljen. Ali samo jako pažljivo pogledaj je li ova ljubav i potpuno u skladu s Božanskim redom?

[16] Pitaš me sada naravno u svom srcu, da, kakva bi dakle trebala biti prava Ljubav? Vidi, na ovo ti odgovoram: Ali prava, slobodna, bezbrižna Ljubav upravo je suprotnost takvoj ljubavi jer ona prvo izlazi iz srca čovjeka u Boga, budući je pročišćena blagom vatrom milosti, a odatle, pri čistoj svijesti i puna najvišeg povjerenja prvo se vraća svijetu i ženi i svoj djeci moćna u sebi, bezbrižna i slobodna.

[17] Gle, budući da se time sve u takvoj Ljubavi stavlja u Božje ruke, tako čovjek koji tako ljubi tvori tada, sjedinjen s Bogom, pozitivni pol a sve iz prirodnog svijeta, negativni. A ti znaš da je negativni pol nužan i da je samo pozitivni pol slobodan. Ali ako netko želi ojačati pozitivno kroz negativno, vidi, koja će snaga proizaći iz toga? To će biti kao da netko želi zbrojiti plus 2 i minus 2, gdje se na kraju ništa neće pojaviti. A još je gore, međutim, kada se kroz takvu izopačenu ljubav beskrajna Božja moć mora pojaviti negativno, da je zasićena

(preplavljena) bijednim plusom; jer tek tada izlazi omjer, koji je mnogo vrjedniji od zbroja, ako netko hoće zbrojiti plus 1 i minus beskonačno, gdje je onda zbroj bio: 1, umanjen za beskrajno puta ništa. Ali ako je pozitivni pol beskrajno jak u i kroz Boga, vidi, to je kao da netko ojača pozitivni pol snagom koja je s njim povezana. Dakle, on ne treba brinuti o negativnom polu, već se on hrani bez brige u tom trenutku u nepromjenjivim uvjetima – ovisno o hranjivosti pozitivnog pola.

[18] Gle, ovo sam ti, ljubazni druže, morao prvo pokazati, da bi ti u tome postao lakši, a ja sa svojim parom krila da te lakše vratim u tvoju kuću tvojima.”

Jakob Lorber, 'Nebeski darovi – 103:1-18'

-----9-----

Lorberov san i tumačenje od strane Gospodara – II. dio...

San (od 29. prosinca 1840.)

(2. siječnja 1841.)

[19] Vidi, kad si prestao govoriti takve stvari, tek tada si opet odletio dalje prema jugoistoku, naime, dolje do podnožja planine u susjedstvu prijašnje planine, na čijem je jugozapadnom obronku tada bila kuća tvojeg druga H. .. Kad si stigao tamo, htio si odmah odletjeti dalje. Ali te je tvoj drug H. tako dugo molio, a također i njegova žena i neka od njegove djece, da ostaneš s njima, pa si se vratio s njima u kuću.

[20] Ali kad si sad već potpuno ušao u sobe, netko je odmah došao posjetiti ženu H.-a. A ona je odmah s posjetiteljem nakratko napustila spomenuti predprostor. Drug H. je, međutim, legao malo odmoriti u susjednu sobu i zamolio te da u međuvremenu obaviš dobrotvorni razgovor s njegovom djecom. Čuvši to, odmah si sjeo za stol, kao da se i sam želiš malo odmoriti.

[21] Tvoj mir i tišina nisu predugo potrajali, jer je kći Wilhelmine došla, sjela pokraj tebe za stol i znatiželjno pokušavala s tobom započeti ispitujući razgovor. Ali ti si se držao kao gluhonijem i kao da nisi obraćao pozornost na djevojku, na što te je ona onda pomalo iziritiranim tonom - što je njoj sasvim svojstveno u takvim prilikama - pomalo oštro upitala: Ali reci mi samo jednom što sam učinila tako loše da me ne bi uzeo u obzir ni za pogled ni za odgovor! Jer ja to ne mogu razumjeti, kako bi inače tako pobožan ili barem onaj koji želi da ga se smatra pobožnim čovjekom mogao biti tako iritantno ponosan! To što

sada učim plesati, to je nešto takvo, budući znaš da to moramo učiniti samo iz dobrote prema teti, a da nam srce i život ne budu toliko vezani za to kao što ti misliš. A ako si čak toliko ljut na mene zbog toga, stvarno ne znam što da mislim o tebi! Prije si me uvijek uvjeravao da ću ti biti draga. Ali sada me više i ne gledaš, kao da bih ovom dobrotom prema teti postala bogzna kako loša. Ja dobro znam što je tome uzrok i kažem ti pravo u lice: Kod tebe to nije ništa drugo do iritantna ljubomora, kojom me u tišini želiš optužiti za nevjeru, osvećujući se, kao da sam već bila, Bog zna koliko zaljubljena u tebe, na što do sada nisam ni u snu pomislila. Fuj, sram te bilo!

[22] A budući da te je zadnja rečenica malo naljutila, ustao si se i htio otići. No kad je to drska govornica opazila, uhvatila te je za ruku i, moleći i plaćujući, nije te puštala govoreći: Molim te, zaboga, oprosti mi ako sam ti što nepravedno rekla, i oprosti na brzopletoj zločestoći! Već vidim da sam pogriješila. Ostani ovdje! Što bi otac i majka rekli da ti, ostavivši me sada, odšetaš!

[23] A ti si otvorio usta, konačno počeo govoriti i rekao nešto iritantno u početku: 'Pa, to je sasvim lijep govor za dobru uslugu koju sam učinio svom prijatelju milošću Gospodnjom. Nježna kćerkica uzima blaženu slobodu da me očisti kao kurirovu čizmu i da me ulašti na tako neobičan način, da se naspram tome insinuacije od strane volova u planini čine samo kao vrlo male slatke burleske! Ne, ovo uopće nije loše, želio bih uskoro ponovno zamoliti za tako nježan razgovor! Kleveće me samo tako, na najbezazleniji način na svijetu, najljepši bezobrazluk u lice, kao da ga je ispisala i stvarno bila plaćena za to!

[24] A da bi cijela priča na kraju bila okrunjena, ona ti na kraju takvog razgovora, takoreći, pljuje u lice. Najpokorniji sluga, tada bi me vrlo neobično rado mogla imati?! Draga moja W., uz i kroz takve zabavne rijetkosti, zaljublivanje s moje oštro uglađene strane imat će svoje uhodane načine i neće mi preostati ništa drugo nego da te pristojno zamolim u budućnosti, da me malo ljupko i ljubazno poštediš takvih krajnje sugestivnih razgovora. Ali za sada, zbogom. Amen.'

[25] Gle, onda si opet htio otići. Ali dogodilo se kao i prije, da si opet ostao i vrlo polako ponovno sjeo za stol i W.-u počeo upućivati sljedeće riječi kao svoju ispriku: 'Wilhelmine! Ali sada budi tiho i slušaj me, jer, ako u sebi gajiš nagađanja o meni, oblikovana na takav način da mi je iz njih očito da si ti u svom srcu stekla o sebi sasvim pogrešan dojam, to je sada ništa drugo nego bratska dužnost s moje strane da te vjerno ispravim u tvojoj ogromnoj pogrešci. Pogledaj me u lice, da, pogledaj moje otvoreno, zdravo oko, i zapitaj se radim li što loše (*ili planiram li učiniti što loše*)! Misliš li onda da te gledam s prezirom jer trenutno činiš nešto na određeni način što se, barem za sada, zbog čiste Ljubavi prema Gospodaru, ne može sjediniti s mojim načelima? Oh,

pogledaj u moje otvoreno oko, zar stvarno nešto tako prezirno gleda van? Da imaš moje oči, sigurno bi se osjećala prilično čudno, kad bi vidjela svoju braću i sestre kako zavezanih očiju hodaju preko nesagledivih ponora i provalija, od kojih je vrlo teško nesretnom slijepcu koji je tu dolje pao i pomišljati na iskupljenje!

[26] Kad bi vidjela da netko zgrabi šalicu otrova i ispije je do posljednje kapi smrti, kako bi se osjećala, pogotovo ako si već primijetila neke tragove smrtonosnog djelovanja kroz vene onoga koji ga pije! Pa, što misliš kakve bi bile posljedice na tvoj um? Ili ako ovim mojim očima vidiš nekoga kako se bezbrižno batrga po ledu zaleđenog potoka, dok bujice pod ledom počinju rasti i ledena ploča tu i tamo počinje pucati, a čovjek zbog svoje gluhoće i sljepoće, ne bi čuo ni tvoj glas ni pucanje leda, da, i kad bi još izdaleka primijetila da se plime već valjaju nad smrznutim planinama! Zapitaj se kako bi se osjećala i što bi htjela učiniti da spasiš vesele gluhe i slijepe. Zar ne bi najgorljivije željela i molila da se čovjek samo približi obali, da ga zgrabiš i odvučeš od takve opasnosti koja svakom minutom i sekundom postaje sve više prijeteća!

[27] Ali što su svi ti plitki primjeri u svoj svojoj jezi protiv najmanje pomisli koja mi šapće: Gle, tvoj brat ili sestra stupili su sada na put koji vodi daleko od Boga i vodi u svijet smrti, da, vječne smrti! Naravno, rekla si da tvoje srce i život nisu toliko vezani za to kao što bih ja mislio. Ali ja te pitam: Zašto je onda Gospodar ne samo zapovjedio apostolima da bježe od svijeta i njegovih putova, nego im je rekao: Ako uđete u neki grad i ne budete primljeni, ne ostanite u njemu, nego pošto ste ušli, odmah se vratite, ponesite mir svoj sa sobom i otriesite prašinu s nogu svojih pred vratima." (*Matej 10:14*)

[28] Ali ako je Gospodar zapovjedio apostolima da otesu na izgled sasvim nevinu prašinu koja se zalijepila za njihove noge kada su ušli u takav grad u Njegovo ime kao Njegovi glasnici puni Duha Svetoga, što misliš, draga W., da će Gospodar reći o prašini koja se lijepi za stopala plesača koja se stvara u školi jahanja Sotone?! Ili zar nas sama priroda već ne uči da je porcija otrova, koliko god mala bila, dovoljna da oduzme čovjeku život, dok u cijeloj prirodi ne postoji nama poznat lijek koji ima jednako veliku ljekovitu moć da tako brzo ozdravi bolesnu osobu kao što zrno otrova ubije zdravu osobu? A o sredstvima kojima bi mrtve oživjela, međutim, sva priroda šuti, dok posjeduje bezbrojna smrtonosna sredstva u nesagledivoj količini.

[29] I vidi, kao što nas Gospodar uči već kroz prirodu, tako je nekada poučavao apostole i poučava one koji Ga ljube, govoreći naglas u Duhu u ovom trenutku, i dalje nam stalno govori iste svete riječi: Slušajte, vi mračni ljudi ovoga svijeta, samo sam Ja put i život, hodite Mojim putem! Nitko ne može dosegnuti Oca

bilo gdje drugdje osim kroz Mene (*Ivan 14:6*); jer samo sam Ja pravi put i vrata u srce Očevu – i Ja sam srce ili Vječna Ljubav Samog Oca."

[30] Vidi, ali iz ovoga proizlazi nadnaravno jasno da postoji dakle za vječni život samo jedan put i samo jedno sredstvo, jer Gospodar, Koji je Jedini Put i sredstvo života, samo je jedan Gospodar, samo jedan Otac, jedan Krist, i jedan te isti Duh Sveti svake moći i jakosti i Ljubavi i svega života - dok postoji bezbrojno i beskonačno mnoštvo sotona i đavola kao gospodara prokletstva ili vječne smrti, od kojih svaki ima svoje lukave načine koji vode u smrt.

[31] Ali ako se ova vječno nepobitna istina sada tako ispravno razmatra, sigurno neće biti teško nakon toga razumjeti zašto je najljubazniji Gospodar života upozorio apostole na prah i zašto bi se svaki čovjek koji bi trebao biti kršćanin trebao beskrajno više čuvati od one prašine, koja je u Sotoninoj školi jahanja tako nevjerojatno smrtonosno utisnuta iz osušenog blata svakog bluda i razvratništva i to u tako nevjerojatoj beskrajnoj količini s najprezirnijim stopalima sveg licemjerja, sve prijevare i sve zamislive zavodljivosti!

[32] O, vidiš sada, draga prijateljice, tko god unutaršnjim vidom duha vidi kroz ova stanja, ne treba biti zaljubljen, da bi tiho i često sažaljivo gledao smrtonosnu prašinu na nogama svoje braće i sestara, pognute glave, ignorirajući mnoga pitanja sestre koja je potajno već poprilično prašnjava! Ali ono što si mi donekle oštro predbacila iz podnošljive zaljubljenosti, vjerojatno bi za mene bilo vrlo slabo ako bih ti zbog toga iznosio opravdane prigovore ili pobijao stvari kojima sam kod drugih neprijatelj zbog njihove podle pogrešnosti, i trebao bih tolerirati ih u sebi na vlastitu propast, budući bih tada u svojoj slijepoj ludosti ubrzo izgubio sve.

[33] Ali između ljubavi i prezrene zaljubljenosti postoji nebeski velika razlika: prvo nam je Bog zapovjedio, dok nam je drugo, pod imenom bludništva, najstrašnije zabranjeno. Sada vidiš, ako sam ja taj, kakav bih se morao prikazati kao pozvani sluga pred očima velikog Gospodara?

[34] Sada opet vidiš koliko si mi snažan udarac zadala u prazno, iritirajući sebe!

[35] Ali ako sam te često uvjeravao u svoju ljubav, kao što sam također uvjeravao svakog drugog vrijednog brata i svaku časnu sestru, koji su mi po svojoj nutarnjoj naravi bliži od mnogih drugih ljudskih ličinki koje zaboravljaju Boga i svaki moral, onda, za sada nisam učinio ništa drugo nego ono za što sam kao kršćanin kriv, osobito prema maloljetnom čovječanstvu, čije je unutarnje oko još daleko toga da otvoreno pogleda u srce brata ili sestre, hoće li se tamo otkriti istinska kršćanska Ljubav, nagrađena? i djelatna.

[36] I drugo, nastojao sam te privući malo više u svoje srce jer sam vidio da je prijemčivost za svjetovne ispraznosti daleko dominantnija kod tebe nego

prijemčivost za duhovnu veličinu. Jer sam vidio i još uvijek vidim spomenik Božji lijepo opisan Njegovom presvetom voljom u tvom srcu.

[37] Vidiš, ali da je neko postavio kakav ovozemaljski spomenik i u njega stavio kamen, na njemu bi bilo mnogo lijepih i hvale vrijednih stvari od Onoga kome je spomenik posvećen; međutim, s vremenom bi taj kamen od nekog manjeg potresa pao sa spomenika, tako da bi ostao neoštećen na zemlji s natpisom prema van. Ako, međutim, kamen nije postavljen dovoljno visoko na postojeći spomenik od strane nekog prijatelja, recimo tebe, što bi on tu mogao imati s lijepim, glatkim, opisanim kamenjem 'odmah kao tužno objašnjenje', ako bi ga zlonamjerni svijet koji likuje i rado uništava vidio kako leži na zemlji? Neće li odmah dojuriti i početi črčkati po njemu kojekakve sramote, da se uskoro više ništa ne vidi od slavnog natpisa, te će tako ova dostojanstvena trpeza života i pečat (*znak*) plemenitih djela konačno sličiti svakom hladnom, besmislenom kamenu i na kraju će čak biti razbijen i potpuno uništen i istrijebljen.

[38] Vidi, često sam vidio tvoj božanski spomenik lišen ovog divnog kamena, kako leži na prljavom tlu klica svjetovne strasti. Ali kako bih ponovno spojio ovaj kamen sa spomenikom tvoga srca i kako bi se s njime sjedinio, učinio sam što sam učinio kao pravi prijatelj posebnom milošću odozgo, a ne da mi zbog toga u lice kažeš da se stidim!

[39] A što sam i kakav bio prije, takav ću biti zauvijek. Ali pripazi na prašinu koje si svjesna i da se dotična ploča ne ošteti. Jer čak i da jesi odakle su djeca Božja, tim bi se više trebala sjetiti da si sada u otrovnom svijetu, koji je okružen s puno smrtonosnog, zagušljivog zraka – sve do malog mjesta, gdje bunar Jakovljev probija zrak života oko sebe. Amen.'

[40] I gle, kad si završio ovaj govor, koji sam ti također dao u snu, u sobu je ušla kćerkica Julie, a za njom dva dječaka, dok je dječak P. na nju nahuškao malog crnog psa na vratima, tako da je psić umalo ugrizao J. za stopalo, pa si se ustao i probudio još usnulog druga H., koji je potom odmah prišao i sa dva prsta uhvatio dječaka P. za kosu i malo ga za kaznu prodrmao. Ali kosa koju je uhvatio ostala mu je u ruci. I kad je u nju pogledao, bila je vrlo slična magarećoj dlaci, na što se H. nasmiješio i rekao: E, to je ono što ja zovem izvlačenje gluposti iz glave neukrotivog studenta! Ah, moram zadržati ovu kosu. Ubrzo su svi došli, ali ti si se probudio.

[41] Gle, tvoj san ti je vjerno opisan kao besplatni dar za obogaćivanje Moje milosti u tebi i za sve one koji će ga uzdići visoko u svojim srcima plodonosno poput spomenutog kamena, da bi kroz to, oni čak i lako prepoznali sebe i svijet u sebi, što je upravo sada tim više potrebno, budući da je Moj sedmi i posljednji dolazak upravo pred vratima. Pogledajte samo smokvu i vidjet ćete da je tako (*Matej 24:32*)!

[42] Tko, dakle, još uvijek voli svijet i Mene pored njega, doista, doista vam kažem, neće biti uzet od njih dvoje u polju, u mlinu i u postelji (Mt. 25:40, 41).

[43] Stoga čuvajte svoje noge od prašine svijeta, tako da se vrata Moga kraljevstva uskoro ne zatvore pred vama zauvijek. Jer ako ste već osjetljivi na svježje oprane podove svojih odaja, budući da ste puni prljavštine izvana i iznutra, koliko će tek više to biti slučaj s Mojim svetim gradom! Razmotrite ovo dobro, vi koji ste prašina svijeta, i tko je Onaj Koji govori takve stvari, Amen; jer To sam Osobno Ja, Početak i vječni Omega, Amen, Amen, Amen.

Jakob Lorber, 'Nebeski darovi – 103:19-43'

10-----

E. Swedenborg i J. Lorber imaju snove u vrijeme pisanja knjiga o problemima koji su ih tad mučili...

DA ĆE SE STVARI KOJE SAM NAPISAO ČINITI HIPOTETSKIM I SA NEDOSTACIMA.

Dok sam bio u divnom snu činilo mi se da sam prisutan na velikoj zabavi, a nakon nekog vremena bio sam odjeven u jako bijelu tkaninu od grubih (*životinjskih*) vlakana, ali bez ikakve druge odjeće. Potaknut osjećajem srama, izašao sam da obučem dodatnu odjeću, a izgledalo mi je da mi je zabranjeno obući na sebe jednu tamno sive boje. Dao sam tu drugu sluzi [ut stalla saxer].* Obukli su me u ovu, koja je bila blago žute boje, s dugim rukavima, s desne strane uprljana mrljama.

Probudivši se, govorio sam o snu s potomstvom najstarije Crkve, koji su bili iznad glave, raspitujući se o njegovom značenju. Pretpostavili su kako je značaj da se napisane stvari** ne trebaju potvrditi, kao što sam ja to činio, paralelnim mjestima (*tj. navodima*), već da će, ako se ostave gole [ili jednostavne], biti kao da su odjevene u vrlo bijelu kostrijet, dok bi, ako bi se potvrdile s toliko [paralelnih] izreka, bilo kao da su odjevene u drugu odjeću. Ali bilo je rečeno i pokazano na različite načine kako to treba biti urađeno na način koji sam ja usvojio, jer svijet je danas takav da mu se u potpunosti više sviđa takva odjeća od opisane grube životinjske tkanine. Bilo je ukazano kako žuta boja odjeće označava ono što je hipotetsko (*teoretsko i možda moguće*).

*Švedska fraza, čiji značaj ne možemo utvrditi.

** 'Nebeske tajne' pisao je od 1747-1758 a ovaj san je iz samog početka 1949.

Istinska propovijed

(16. ožujka 1843)

O Gospodaru, moj najljubazniji, istinski, sveti Oče, usliši me ponovno! Jer, eto, imam malo skromnosti, ne znam sam se posavjetovati i odgonetnuti što bi ovo trebalo značiti?

Odgovor na ovaj zahtjev stigao je u pomalo žestokom tonu:

[14] Ali što se tiče četiri zmijske u tvom snu, od kojih te je najveća na kraju ugrizla za vrh tvoje ruke, to ima samo veze sa sadašnjim govorom zmaja u Glavnom djelu [Božje upravljanje je diktirano u to vrijeme] i kaže da će te ovaj diktat u početku malo boljeti. Ali ubrzo ćeš se probuditi od takve ozljede.

[15] Evo, ovo je sve što si htio danas! Čuvaj se, ljubi Me i budi miran. Amen.

Jakob Lorber – 'Nebeski darovi – 281'

*

HENOK I SEDAM GLASNIKA NA PUTU PREMA VISINI. AVANTURA SA ZMAJEM. ZMAJEV NEISTINIT GOVOR O BOGU I NJEGOVOM STVARANJU

(16. ožujka 1843.)

[1] Henok, Kisehel, Setlahem, Joram i ostala četiri brata, po imenu Hil, Bael, Julel i Darel, bili su prebačeni Gospodnjom snagom samo sedam tisuća koraka izvan grada do podnožja uzvisine.

[2] Ondje su se svi vratili u svoju snagu i od tada su se korak po korak uspinjali planinama.

[3] Kad su prešli otprilike polovicu udaljenosti i prošli pored velike planinske špilje, gle, iz špilje je ispuzao silni zmaj i zapriječio put putnicima.

[4] Njegov je oblik bio strašan prizor i njegova je snaga prijetila da proguta planine; oči su mu bile poput kipućeg metala, čeljusti poput zijevajućeg ponora iz kojeg je izlazio gusti dim i plamen; Oblik njegove glave bio je poput vuka, ali je kao takav bio veći od divovskog vola; vrat mu je bio poput vrata levijatana, koji je najveće i najmoćnije čudovište oceana; njegovo tijelo, prekriveno moćnim ljuskama i šiljastim dvostrukim perajama nalik krilima, bilo je 666 jardi u opsegu; noge su mu bile poput moćnih iščupanih hrastova, a rep, također dugačak 666 metara i prekriven ljuskama, bio je podijeljen u sedam zavoja.

[5] Tako je zmaj izgledao zastrašujuće i ponašao se kao da želi ubiti ili barem izazvati naše lutalice.

[6] Budući da je Henok gledao kroz zlu prirodu čudovišta, izgovorio je zmaju sljedeće riječi: "Slušaj, ti ološu stvaranja, koji si proizvoljno oblikovao svoj odvratni fantomski oblik, znam tko si i koja je tvoja namjera! Mene nikada nećeš prevariti, kao što do sada nis mogao učiniti! Jer moja Ljubav prema Bogu jača je od sve tvoje snage, i iz nje izlazi veliko, sveto svjetlo, u kojem svjetlu stojiš preda mnom gol u svoj svojoj beskrajnoj zlobi; ali ova je tvoja zloba jednako velika slabost koju moja Ljubav može raspršiti daškom.

[7] "Neka ti se ovo javno kaže da naučiš pred kim stojiš! Ja, Henok, jedini Veliki svećenik Božji na Zemlji, kažem ti i zapovijedam u ime svoga i tvoga Boga i Gospodara da napustiš ovo mjesto i požuriš u more svoje bezdane opačine, a zatim više ne posjećuješ ovaj kraj, već ostani u svojoj dubini da se hraniš sa sluzi svoje zlobe!

[8] "Zato bježi i ne riskiraj da te dotakne moj prst; jer već dugo znaš što ti takav dodir može učiniti! - Zato idi i bježi u ime Gospodnje! *Amen.*"

[9] Tu se zmaj okrenu Henoku i reče glasom kurve: "Da, Henok, poznajem te i nitko od vas mi nije nepoznat, jer sam za sve vas čvrsto tlo od početka!

[10] "Jer prije nego što je sunce zasjalo na nebeskom svodu i prije nego što je dana misao o oblikovanju stvari i bića svake vrste, samo sam ja postojao kao prvi odljev od Boga. U meni se Božanstvo podijelilo, a ja sam bio svjetlo u Bogu; i Bog je vidio da je svjetlost moćnija od Njega, stoga se jako uplašio moći svjetla.

[11] "Ipak je pustio svjetlost da svijetli sve jače i jače kroz vječnosti, jer je smatrao da će se time svjetlost proždrijeti i oslabiti, dopuštajući Mu da se ponovno potpuno ojača u Svojoj naravi.

[12] "Međutim, ja, kao slobodno svjetlo u Bogu, mogao sam lako prozreti vječni iskonski Božji plan i shvatio sam da se svom svojom dalekosežnom snagom

nikada neću moći suprotstaviti Njegovoj iskonskoj temeljnoj moći; Stoga sam Mu govorio najnježnije:

[13] "Čuj, Ti moj vječni, nepobjedivi Prvi Uzroku! Budući da se bojiš moje moći kao da je veća od Tvoje, koja me je pozvala u postojanje, uzmi sve ovo Svoje svjetlo od mene, ostavljajući mi samo postojanje koje može stajati nasuprot Tebi, gledati Te i razgovarati s Tobom!"

[14] "Ali Bog se, umjesto da mi ispuni želju, samo naljutio, stvorio druga bića iz sebe, suočio me s njima kao gospodarima i zadužio ih da me uhvate u mom središtu, a zatim svugdje u beskonačnosti.

[15] "Tako sam nepravedno bio zatvoren. Bio sam lišen svega do temelja svog bića, i ono što vi ovdje vidite je sve što mi je ostalo u mojoj velikoj bezazlenosti, naime, ništa osim ovog najbijeđenijeg oblika, svijesti o tome što jesam i jedina sposobnost činjenja najzlijih olakšavajućih okolnosti za mene se nikada neće pojaviti u vječnosti, štoviše, potpuno priznanje Božanske volje, kojoj je, međutim, dodana uvijek pogrešna namjera;

[16] "Ja sam zauvijek nepravedno proketo biće, samo zato što Božji gnjev to tako želi; Moram biti đavao iz Božjeg gnjeva; Moram zauvijek patiti i biti proklet od svakog bića jer Bog u svom gnjevu i bijesu to želi.

[17] "O Henok, ja sam najbijeđenije biće! Moram to zauvijek osjećati najgorče, ali smatram da je zauvijek nemoguće popraviti svoje putove. Zauvijek sam lišen prilike da se vratim i ne mogu promijeniti ovaj svoj oblik. Moram lagati i varati kako bih zaslužio još veću osvetu od strane Boga. Moram željno vidjeti dobro i istinito, ali zbog svog urođenog gnjeva moram činiti samo zlo kako bih postao još više proklet i kažnjiv.

[18] "O Henoku, ovo je loše stanje za mene! Zar mi se nitko nikada neće smilovati?"

[19] "O Henoku, ne uklanjaj me odavde; nemojte me ionako činiti jadnijim nego što jesam! Međutim, ako me možeš uništiti i raspršiti zauvijek, učini to, i ostvarenje takvog djela bit će moja vječna zahvalnost tebi!"

J. Lorber – *'Božje upravljanje 2/273'*

Emanuel Swedenborg sanja tijekom pisanja svojih knjiga o osobnim i nadosobnim problemima koji su ga tada mučili...

Dnevnik snova

[17] (*Sanjao sam*) Kako je žena bila uz mene, baš kao da sam bio budan; želio sam znati tko je ona. Govorila je tiho glas, ali je rekao da je čista, ali da imam loš miris. Bila je. kao što vjerujem, moj anđeo čuvar, **zatim su počele kušnje.**

1744. 24.-25. ožujka. (početak DATUM-skih zapisa)

[18] 1. Stajao sam pored stroja kojeg je pokretao kotač; njegovi šiljci su me sve više i više zahvaćali i nosili gore tako da nisam mogao pobjeći: probudio sam se. **[Označava]** ili da me treba držati dalje u dilemi, ili da se to tiče pluća u maternici, o kojoj sam temi tada pisao odmah nakon toga; oba.

**Ovaj predmet se nalazi u Anim.[^]l Kraljevstvo, svezak I., n. 272.*

[19] 2. Bio sam u vrtu biljaka u kojem je bilo mnogo lijepih podloga, od kojih sam jednu želio posjedovati, ali sam pogledao oko sebe da vidim ima li ijedan drugi put (za izlazak); Vidio sam jedan i pomislio na drugi: Tamo je bio netko tko je skupljao hrpu nevidljivih gmizavaca i ubijao ih; Rekao je da su to kukci koje je netko tamo odnio i bacio unutra, zarazivši cijelo mjesto. Nisam ih vidio, nego nekog drugog malog kukca, kojeg sam ispustio na bijelu lanenu krpu pored žene: bila je to nečistoća koja bi trebala biti iskorijenjena iz mene.

(Ovaj prvi dio iznad je iz 10 predavanja)

*

1744 [Ožujak] 25-26.

[21] 4. Dugo sam i intimno razgovarao s našim nasljednikom u Švedskoj, koji se promijenio u ženu. Nakon toga sam razgovarao s Carl Bromanom, [govoreći]

da bi mu (*nasljedniku*) trebao biti naklonjen; on je odgovorio nešto; [tada sam razgovarao] s Erlandom Bromanom. [govoreći] da sam se vratio ovamo. Ne znam što je znači, osim ako nema veze s onim što slijedi.

[22] 5. Ušao sam u veličanstvenu sobu i razgovarao s ženom koja je bila guvernanta (*odgojiteljica djece*) dvora. Željela mi je ispričati nešto; Zatim je došla kraljica i prošla kroz drugu sobu; činilo se da je to isti onaj koji je predstavljao našeg nasljednika. Izašao sam jer sam bio prilično siromašno odjeven, kako sam se upravo vratio s putovanja, [noseći] dug star kaput, bez šešira i perike; Pitao sam se što je snishodljiva da dođe k meni; ispričala je da je netko dao sve dragulje svojoj ljubavnici, ali on ih je primio natrag na ovaj način da joj je rečeno kako joj nije dao najbolje, nakon čega je bacila dragulje.

[23] Zamolila me da dođem ponovo, ali ja sam se ispričao pod izgovorom da sam tako otrcano odjeven i da nemam periku, i prvo moram ići kući; Rekla je da to nije važno. **Ovo se odnosi prema onome što sam tada namjeravao napisati i započeti Epilog drugog dijela, kojem sam želio napisati predgovor, ali nema potrebe za tim. Postupio sam u skladu s tim.** Što je rekla o draguljima se odnosilo na istine koje su otkrivene osobi, ali su ponovno oduzete, jer je bila uvrijeđena da nije primila sve. Poslije sam vidio dragulje u [mojim?] rukama i veliki rubin u sredini.

*

[Ožujak] 25-26.

[24] Činilo mi se kao da sam uzeo ključ i ušao; vratar je pregledao ključeve koje sam imao; Pokazao sam ih sve, u slučaju da bih trebao imati dva, ali činilo se da **Hesselius** ima još jedan (drugog). Bio sam uhićen i stavljen pod stražu; Došli su mi mnogi u kočijama. Činilo mi se da nisam učinio ništa loše, ali sam se sjetio da bi se mogao prikazati u lošem svjetlu ako se pokaže da sam uzeo ključ. Probudio sam se. **Mogu postojati različita tumačenja, kao recimo da sam uzeo ključ anatomije, dok je drugi kojeg je Hesselius imao, bio ključ medicine; kao također da je ključ za pluća plućna arterija, a time i svim pokretima tijela; ili [može se protumačiti] duhovno.**

[25] Tražio sam izlječenje od svoje bolesti; Dana mi je hrpa dronjaka za kupnju; Uzeo sam polovicu od njih i pogledao za drugu polovicu, ali sam vratio sve krpe. Rekao je da će On sam kupiti [nešto] što bi dovelo do izlječenja. **Krpe su bile moje tjelesne misli kojima sam želio izliječiti se, ali nisu bili dobre ni za što.**

[26] Poslije sam izašao i vidio mnoge crne slike; Jedna crna mi je bačena; Vidio sam da se ne može kretati sa njegovom nogom (šepa); **Vjerujem da je to značilo da se prirodni razum ne može Složiti (uskladiti) s duhovnim razumom.**

*

[Ožujak] 30-31.

[27] Vidio sam skupinu žena, jednu koja je napisala pismo; Uzeo sam ga, ali ne znam što se s njim dogodilo. Šivala je, i jedan ju je čovjek udario po leđima; poželjela je da dobije još udaraca, ali bilo je dovoljno; ovo se, ja vjerujem, **odnosi se na ono što Pišem i pisao sam – našu filozofiju.**

*

[Ožujak] 30-31.

[28] Vidio sam vrlo lijepu ženu pored prozora na kojem je dijete postavljalo ruže; Uzela me za ruku i vodila me; **označava ono što pišem, i moju patnju, koja me treba voditi. kao što vjerujem.**

[29] Vidio sam veličanstvenu povorku ljudi. ukrašenu tako lijepo da nikad nisam vidio ništa ljepše, ali ubrzo je nestala. To je, vjerujem, bila empirijska (iskustvena) znanost koja je sada uvelike u modi.

(opaska prevoditelja: U njegovoj osobnoj biblioteci bili su Francis Bacon i John Locke koji su gurali 'iskustveno znanje' ... a također i njegovi suvremenici Jan Swammerdam i Hermann Boerhave)

1.-2. travnja.

[31] Kralj Charles sjedio je u mračnoj sobi i rekao nešto, ali pomalo nejasno; nakon toga je jedan koji je bio za stolom pitao nije li primio informacije koje je tražio; odgovorio je, 'Da'. Nakon toga je zatvorio prozore, a ja sam mu pomogao oko zavjesa. Nakon toga sam uzjahao konja, ali nisam krenuo putem koji sam namjeravao, već išao preko brda i planina, brzo jašući. Natovareni vagon me slijedio i nisam mogao pobjeći od njega; konj se pak pod teretom umorio, a [kočijaš] je želio odvesti ga na neko mjesto; Ušao je, a konj je postao poput zaklane, krvave zvijeri, koja je pala. To znači da sam za svoju pouku primio sve što sam mislio, i da možda idem krivim putem; teret je bio moj

preostali posao, koji me pratio. koji je na tom putu postao takav umoran i mrtav.

[32] Izašao sam iz kočije; odvezena je u jezero. Dok je ulazila u njega, kočijaš je zavapio drugoj kočiji da se čuva, jer je postojala opasnost kad ju je on dovezao; Pogledao sam drugu kočiju; izgledala je kao da je iza nje zaklon koji je bio rasklopljen poput kišobrana. Ja sam, zajedno s čovjekom koji sjeo iza, uzeo zaklon, ušao unutra i sklopio ga. To je značilo da je početak mog rada bio težak; druga kočija je upozorena da pazi i da moram spustiti moja jedra i ne praviti tako duge bilješke.

*

5.-6. svibnja u Londonu.

[197]. Dobio sam batine od krupnog čovjeka i prihvatio sam to za svoje dobro. Tada sam se htio popeti na konja da jašem uz kočiju, ali konj je okrenuo svoju glavu, uhvatio je mene za glavu i držao. Što to znači, ne znam. Možda sam nešto nažao učinio pobožnom postolaru koji je bio sa mnom na putovanju i kod kojeg sam tada odsjeo; ili [to može značiti] da nisam mislio na svoj posao.

*

30. srpnja - 1. kolovoza.

[228] Dugo sam bio u svetom drhtanju, iako istovremeno u dubokom snu. Pitao sam se hoću li vidjeti nešto sveto i činilo se kao da sam bačen licem na tlo, ali to ne mogu sa sigurnošću potvrditi. Poslije sam odveden iz ovog [stanja], a iza mojih leđa pronašao sam nekoga s kim se činilo da se poznajem. Bio sam ljut (*uzrujan*) što me je iz toga odveo, a kad se udaljio od mene, rekao sam mu da to više ne smije učiniti. Drhtanje se tada nastavilo, ali dalje nisam ništa vidio. To je značilo da mi je došlo ono što je sveto i na mene utjecalo, te da sam doveden do ovog svog djela koje sam danas počeo pisati: o 'Osjetilima'; i da sam želio da me to ne odvuče od onoga što je važnije.

[229] Poslije sam promatrao povorku konja. Došli su i veliki, prekrasni konji, žućkasto-bijele boje, u velikom broju; zatim još konja u prekrasnim parovima, koji su došli k meni; bili su debeli, veliki i lijepi, ukrašeni lijepom opremom. To označava rad koji sam sada započeo; potonji [konji] označavaju rad na (*knjizi o*) 'Mozgu'. Tako sada shvaćam da imam Božje dopuštenje za tu svrhu i vjerujem da će mi On u tome pomoći.

San o šestom anđelu iz Otkrovenja 16...

Šesti anđeo

(2. lipnja 1844).

Prije nekoliko dana sam ja, Ans. H., **odjednom u snu čuo jasne riječi**: "Sada je šesti anđeo ovdje!" Pomislio sam, kad me to probudilo, odmah na sedam anđela u Ivanovom Otkrivenju, koji izljevaju sedam čaša Božjeg gnjeva.

Jakob Lorber, kojemu sam priopćio ovo iskustvo, primio je sljedeće objašnjenje od Gospodara, naime o 12. do 16. retku 16. poglavlja Otkrovenja Ivanova.

[1] Ovo je dobro pitanje, želio bih ti dati neke informacije o tome!

[2] **Glas koji si ti, A.H.-W., čuo u svom snu bio je ispravan i istinit. Jer to je bio glas Mojih usta.** I tako je "šesti anđeo" također tu, izljevajući svoju čašu.

[3] Ali ti još ne razumiješ "šestog anđela", kao što ne razumiješ ni druge. Stoga ću ti donekle osvijetliti ovog "šestog anđela", da vidiš na što ukazuje djelo ovog anđela. I zato slušaj:

[4] Ovaj je anđeo "izlio svoju čašu na cijelu rijeku Eufrat. I voda joj je presušila, da bi se mogao pripremiti put kraljevima od izlaska sunca." (*Otkrovenje 16:12*)

[5] "Anđeo" je Moja volja. A "čaša" je Moje milosrđe. A ono što je "izliveno" - Moje je milosrđe.

[6] Velika "rijeka Eufrat" je laž i zlo svijeta, koje je velika babilonska bludnica ili stvarni Antikrist stvorila među svim narodima na Zemlji i koja tu potpuno liči na veliki planinski potok Azije, koji nekoliko puta nabuja, poplavi svoje obale često i do visine nekoliko lakata i uzrokuje najveće razaranje i tako zamuljuje zemlju na mnogim mjestima i čini je neplodnom pustinjom.

[7] I kao što ovaj prirodni tok čini zlo, tako i zao duhovni tok koji izlazi iz usta bludnice čini zlo i laž u zemlji duha.

[8] Dakle, šesti anđeo izljevajući čašu preko ovog zlog duhovnog toka tako da on presuši i onda pravi "kraljevi izlazećeg sunca" ponovno žele doprijeti do ljudi na

Zemlji, a sada će i doprijeti do njih. A ti "kraljevi" označavaju istinsko i živo znanje iz Riječi.

[9] Ali hoće li se time dobro zadovoljiti "zmaj" ili "kurva", kad će njihov glavni tok presušiti, kad će njihov sud - njihov utjecaj među svjetskim velikanima biti smanjen, da, konačno će sasvim presušiti, kad će njihov dekret moći biti učinkovit među probuđenim narodima zemlje kao noćno zujanje komarca(*2)?

[10] Oh, "zmaj" neće biti zadovoljan s ovim! On će biti jako ozlojađen i slat će svoje lažne proroke, budući da je i sam takav u punom smislu riječi. A ovi će biti kao tri "žabe", koje noću prilično žestoko krekeću u močvarama i baruštinama.

[11] Tko su "žabe", ti "nečisti duhovi", ti pravi "đavli"? Ne moram ti ih nabrajati poimence, ali ću ti ih imenovati tako da ih lakše prepoznaš.

[12] Gle, "žabe" su tri glavna društva pod žezlom bludnice, koja posvuda u vremenu prednjače i propovijedaju poniznost, odricanje i najoštrije pokajanje, te pozivaju "kraljeve" i velikaše na dobrodošlicu i potporu, kako bi onda lakše mogli vladati svim stvorenjima na Zemlji. Jer lako je vladati skromnim narodima koji se svega odriču i tako se kaju, i vladarima daju najveće prednosti!

[13] Ali upravo su ta tri društva sama po sebi najdominantnija i dobro su poznata kao "rijeka Eufrat" preko koje je sada prelivena čaša.

[14] Spremaju se za "borbu na Božji dan". Ali ja ću ih sve okupiti na mjesto vječne noći, Armagedon. I Moj će ih dan proždirati zauvijek – kao što je proždirao Zeusove sluge.

[15] Ali ovaj veliki dan je već tu i širi se u tajnosti i dolazi tajno poput lopova.

[16] Blago vama koji ste Ga prepoznali i već se dugo sunčate u Njegovim živim zrakama!

[17] Ali jao onima koje će ovaj dan dočekati nespремne! Uistinu, bolja bi im bila dubina mora s mlinskim kamenom oko vrata nego ovaj dan, koji vam već tako svijetli prema životu vječnom!

[18] To je značenje "šestog anđela"! Shvati to dobro! Amen

8. – 9. Kolovoza

[232] [Činilo se da] sam stigao u Švedsku i zatekao kraljevstvo podijeljeno na dva kraljevstva; veće se nalazio u Uplandu, a drugo u smjeru Örebra. Bila su dva kralja – drugi je bio manje moćan, no govorilo se da se njegovo kraljevstvo protezalo sve do Bohuslän-a. Bio sam uz tog drugog kralja, i njegovo je kraljevstvo raslo. Činilo se da postoji povjerenstvo za moje imenovanje za tajnika u Javi, ali se ispostavilo da sam neprikladan za to jer nisam znao jezik; ipak sam otišao.

Nakon toga sam sanjao male ptice koje su mi sletjele oko glave i koje je trebalo ukloniti. To je značilo da nisam ispravno uredio i razradio temu Malpighijeve retikularne mase (*lat. corpus reticulare Malpighii*).

*

17. – 18. Rujna

[240] Vidio sam kralja Pruske i osobu koja je rekla da će izazvati neprijateljstvo između kralja Pruske i kralja Francuske.

*

Ono što je Daniel prorokovao o četiri kraljevstva

[4] Ono što je Daniel prorokovao o četiri kraljevstva, Poglavlje 2:37-46; 7:17-kraj; i o kraljevstvima Medije i Perzije, Poglavlje 8:20-kraj; i o kraljevstvima kralja juga i kralja sjevera u 11. poglavlju; a stvari koje je Ivan također prorokovao u Knjizi Otkrivenja o kraljevima i kraljevstvima, nemaju drugo značenje. Ta se kraljevstva koriste isključivo za označavanje stanja Crkve u pogledu istina i neistina. Uvjeti monarha i zemaljskih kraljevstava u značenju slova su u unutarnjem značenju stanja Crkve i Gospodareva kraljevstva. U unutarnjem značenju tamo se ne događa ništa drugo osim duhovnih i nebeskih stvari, jer je sama po sebi Riječ Gospodnja čisto duhovna i nebeska; ali da bi ju čovjek mogao čitati i razumjeti, bez obzira na to, ideje o stvarima koje pripadaju nebu prenose se putem stvari koje postoje na zemlji.

E.Swedenborg – 'Nebeske tajne – 2547'

-----14-----

Swedenborgovi snovi o kraljevima i ženama...

19. – 20. Travnja 1744

[156] Nakon toga, u viđenju koje nije bilo ni stanje sna, ni budnosti, ni zanosa, pojavila mi se misao da je kralj Karlo [XII.] prvi put uzaludno ratovao, a da je u svojoj drugoj bitci sa Saskima pobijedio i bio sav prekriven krvlju. A potom sam usnio da su i Muze također izvojevale pobjedu; što predstavlja da sam, milošću Božjom, dobio bitku, i da su mi krv i zasluge Isusa Krista pomogle; te da ću u svojim studijima postići cilj.

*

20. – 21. Listopada

[274] Nakon toga vidio sam velikog kralja; bio je to kralj Francuske, koji je išao unaokolo bez pratnje i u tolikoj skromnosti da se iz toga nije moglo prepoznati da je kralj. Bio je netko sa mnom tko se nije činio voljan priznati njega kao kralja, ali ja sam rekao da je on takve naravi da ga za to nije briga (*da mu nije stalo do toga*). Bio je vrlo uljudan prema svima, bez razlike, i razgovarao je i sa mnom. Kada je odlazio, i dalje je bio bez pratnje i preuzeo je na sebe tuđe terete i nosio nešto poput tereta odjeće; ali kasnije je došao u sasvim drugačije društvo, gdje je bio u mnogo raskošnijem (*veličanstvenijem, sjajnijem*) okruženju.

[275] Nakon toga vidio sam kraljicu; tada je došao dvorski komornik i naklonio se pred njom, a ona je također iskazala jednako duboko poštovanje, i u njoj nije bilo nimalo ponosa. To znači da u Kristu nema ni najmanjeg stupnja ponosa, već Sebe izjednačuje s drugima; i premda je On najveći među kraljevima, ne mari za veličinu, nego preuzima na Sebe i terete drugih. Kraljica, koja predstavlja Mudrost, iste je naravi: ona nema sebeljublja i ne smatra sebe uzvišenijom zato što je kraljica.

*

27. – 28. Kolovoza 1744

[234] Izgledalo je kao da sam uzeo knjigu iz očeve knjižnice. Zatim sam došao na brod i sjedio s jednom osobom na mjestu gdje se obično nalazi kormilo. Još jedna osoba sjedila je s moje desne strane. Kad sam ustao, netko drugi je sjeo na moje mjesto. Kada sam se poželio vratiti, ona se pomaknula naprijed i napravila mi mjesto. Žena je sjedila s moje lijeve strane, a druga nasuprot mene. Ustao sam i prepustio joj to mjesto; sjela je, ali naslonjača (*fotelje*) više nije bilo — ostala je samo obična stolica s naslonima, a ja sam sada bio ispred nje.

[235] Vino se posluživalo u velikim čašama i činilo se da je vino od jaglaca; dali su mi čašu koju sam odmah ispraznio; bilo je najukusnije što sam ikad probao, i to bez da znam što jest palo mi je na pamet da je to nebeski nektar. Čovjek [kojeg sam viđao] sjedio je stalno na svom mjestu gore uz kormilo. To označava kako primam pomoć u svom radu odozgor, tako da sam jednostavno korišten kao instrument; Naračun toga, štoviše, imao sam sa sobom sljedbenika, čije je zaposlenje, rekao je, bilo da se očisti. I to označava mene.

*

1. – 2. Rujna 1744

[239] Odmah nakon ručka, dok sam spavao, pojavila mi se neka žena, ali nisam joj vidio lice; bila je prilično krupna i odjevena potpuno u bijelo. Poželio sam od nje kupiti nešto za piće, ali je rekla da više ništa nema. Ipak, bio je prisutan jedan čovjek koji mi je prepustio svoje pravo da od nje dobijem čašu, koju je skrivala u svojoj odjeći. Dok je napipavala po svojoj odjeći, tada sam primijetio koliko je bila krupna — kao da je trudna. Nakon što je napipavala po naborima rukava, pronašla je ono što sam trebao popiti. Mislila je da je to čokolada, ali bilo je vino. Činilo se da nisam htio uzeti ako je bila čokolada. Odmah nakon toga sam se probudio. Tada mi se, kao i jednom ili dvaput ranije, činilo da osjećam vrlo snažan miris vina. Najviše me začudila njezina snježno bijela odjeća. Ne znam točno što to znači — je li to ista ona žena koja je bila sa mnom kada je izgovorena riječ „sanctuarium“ [vidi 171] i je li sada trudna, jer joj nisam vidio lice. Možda to znači da sada ispravno radim na pisanju i donosim na svijet (*porađam*) ono na čemu sam angažiran, jer sam toga dana osjetio veliko prosvjetljenje (*razjašnjenje*) u vezi s pitanjima koja sam imao pred sobom.

**[171] Tijekom noći nešto mi je bilo diktirano, nešto sveto, što je završavalo riječima sacrarium et sanctuarium (sakrarij u svetištu). Našao sam se u krevetu s jednom (ženom). Rekla je: da nisi spomenuo svetište, učinili bismo to. Okrenuo sam se od nje; Rukom me dodirnula i digao mi se, veći nego ikad. Okrenuo sam se i*

primjenio ga, savio se, ali je ušao. Rekla je da je dugačak. U međuvremenu sam mislio da iz ovoga mora izaći dijete, pa sam svršio en merveille.

[172] To označava najveću ljubav prema Svetom, jer sva ljubav potječe iz tog izvora praveći niz, (a na kraju niza) u tijelu se očituje u izbacivanju sperme, a kada je ejakulacija prisutna i čista, odgovara ljubavi prema mudrosti. Raniji je bio u ime istine; ali budući da je netko slušao i ništa se nije poduzimalo dok taj nije otišao, to naznačava da se to treba zadržati za sebe i da nitko ne čuje za to jer se, prema svjetovnom razumu, smatra nečistim, iako je u stvarnosti čisto.

*

15. – 16. Travnja 1744

[129] Činilo se kao da se penjem ljestvama iz velike dubine; za mnom su dolazile druge — žene koje sam poznavao. Stao sam i namjerno ih prestrašio, a zatim se popeo dalje. Došao sam do zelenog zemljanog zida i legao; druge su došle za mnom. Pozdravio sam žene i one su sjele pokraj mene: jedna je bila mlada, a druga nešto starija. Poljubio sam ruke objema i nisam znao koju bih od njih trebao voljeti. To su bile moje misli i duhovni rad (ouvrage d'esprit) dviju vrsta, koji su se naposljetku uspeli sa mnom, koje sam ponovno primio, pozdravio i ponovno preuzeo. ---

[134] Kasnije sam otkrio da većina toga ima drugačije značenje:

1. Dvije žene označavale su to da bih radije ostao u filozofskim studijima nego u duhovnim, kako je to i pokazivala moja sklonost.
2. Moje ljubljenje Henninga Gyllenborga i viđenje tolikih ljudi značilo je da ne samo da sam uživao u svjetovnom društvu, već sam također želio hvaliti se svojim radom. Prvo (najvažnije) je dakle to da sam spoznao svoju dužnost; ponovno se pomirit s našim Gospodarom, jer sam u duhovnim stvarima smrdljivo truplo.
3. Nicolaus Nicolai bio je filozof koji je svake godine slao štruce kruha Augustu. Prvo (najvažnije) je dakle to da sam spoznao svoju dužnost; ponovno se pomiriti s našim Gospodarom, jer sam u duhovnim stvarima smrdljivo truplo.

-----*Dodatak*-----

*Joriasova vizija i san: Ljubav je jedini 'kruh' koji hrani...
Novi Savez između Oca i djece... Put mudrosti i put Ljubavi*

Sažetak:

Jorias, tijekom svoje vizije, zaspri i sanja neobičan san: u svojoj nezasiťnoj gladi, proguta cijelu Zemlju, Mjesec, Sunce i cijeli zvezdani svod. Usprkos tome što je progutao cijelo stvaranje, i dalje osjeća glad. U snu se pita kako je to moguće, s obzirom da ima Boga u sebi i da je progutao cijelo Božje stvaranje. Njegov san služi kao simbol da materijalno bogatstvo i moć ne mogu zadovoljiti duhovnu glad, već samo Ljubav. Tek kad se probudi, shvaća da samo Ljubav može ispuniti tu prazninu. San naglašava ispraznost ovozemaljskih stvari u usporedbi s duhovnom vrijednošću Ljubavi.

Knjiga 2 -Poglavlje 84

VIZIJA JORIASA, DESETA VIZIJA. NAJVIŠI PRINCIP ISTINSKE MUDROSTI: LJUBAV, JEDINI KRUH KOJI ZADOVOLJAVA

[1] A Jorias odmah istupi, to jest pred velikog Abedama, i upita Ga:

[2] "Dragi, sveti Oče, gle, kad bih mogao urediti da se moje najdublje biće okrene prema van, tako da svi mogu sudjelovati u mojoj viziji dok je pričam, možda bi postojalo neko vjerno srce spremno shvatiti tako nedokučive tajne!!"

[3] "Međutim, budući da svi ovi slušatelji ne mogu istovremeno vidjeti ono o čemu ću im govoriti, hoće li to prihvatiti i hoće li mi vjerovati?"

[4] "A ako to onda ne prihvate i ne shvate, neće li moj izvještaj biti poput laži u koju nitko mudar ne vjeruje jer je to obmana u čijem temelju nema istine?"

[5] "Budući da je, dakle, moja vizija toliko nevjerovatna da bi se starješine mogli uvrijediti ako je ispričam, - gle, dragi, sveti Oče, mogao bih proći barem kao Horedon, onaj prije mene, koji je Tvojom dobrotom sigurno ispričao sve što se moglo ispričati!"

[6] "Jer ja nisam dobar govornik, a kad su u pitanju tako nečuvene stvari, izuzetno sam loš! Stoga -"

[7] Tu ga je Abedam odmah prekinuo i rekao prilično ozbiljno: "Da, upravo iz tog razloga odmah ćeš započeti svoju priču ili ćeš zauvijek nestati u svom duhu! - Razumiješ li ove riječi?"

- [8] "Gle, ne želiš poslušati Očeve Riječi; stoga bi trebao poslušati riječi svoga Gospodara, u slučaju da ti Očeve Riječi ne budu dovoljne. Međutim, ako ni Gospodar ne bude dovoljan, Božanstvo će ispružiti Svoju ruku oko tvog vrata!
- [9] "Kažem ti, jer sada još uvijek imaš Očevu Riječ; međutim, kad riječ Gospodara dođe na besposlene slugе, tada će to biti strašna riječ!
- [10] "Božje Riječi su grmljavina suda! Stoga, poslušaj Očevu Riječ da ne padneš u ropstvo i pod sud.
- [11] "Reci i objavi svima sve što si vidio u sebi! To je Moja volja; dobro je shvati. Amen."
- [12] Tek sada se Jorias ponovno probudio, kao iz sna, i, plačući, zamoli Abedamov oprost za ovu svoju ludost, jer je bio tako potpuno nesposoban u svom vlastitom srcu odmah shvatiti Tko je On, Tko ga je Svojom milošću izabrao za ovaj zadatak.
- [13] Kad ga je Abedam tada uvelike uvjerio da Otac doista nema što oprostiti, ne osuđujući dijete, nego u svakom trenutku pomažući palom da ustane i marljivo traži izgubljeno dok ga ne pronađe, s Ljubavlju ga uzimajući na Svoje sveto rame i pun radosti noseći kući, odmah je počeo govoriti, kako slijedi:
- [14] "Stajao sam na svijetlom oblaku. Tamo sam se našao kada je svjetlost mog fizičkog oka namijenjenog Zemlji nestala dok se drugo, svjetlije oko otvorilo u meni.
- [15] "To je bilo praktički sve što sam vidio oko sebe u golemom beskraju; iznad mene nije bilo ničega, ispod mene i na oblaku na kojem sam stajao nije bilo ničega, a ni oko mene nije bilo ničega.
- [16] "Nisam mogao odrediti da li me oblak brzo nosi kroz beskrajna prostranstva ili možda stoji; jer nigdje nije bilo ničega po čemu bi se moglo procijeniti ni moje kretanje ni inertnost.
- [17] "Dugo sam tamo stajao, dapače, činilo mi se kao da sam skoro cijelu vječnost proveo u ovom stanju.
- [18] "Ova nepodnošljiva monotonija rezultirala je na kraju mojim razgovorom sam sa sobom:
- [19] "'Što to znači? Zašto stojim na ovoj slabšoj potpornji? Već sam užasno gladan i žedan!

[20] ""Što bih ikada mogao odgristi od ove oskudne podrške? - Niti mi je suđeno da umrem od gladi; dokaz tome je beskrajno trajanje ovog neobičnog i jadnog stanja.

[21] "Što da radim ovdje? Što ću učiniti?"

[22] "Na taj sam način nastavio razgovarati sam sa sobom govoreći: 'Što ako bih pokušao skočiti s ovog dosadnog oblaka na kojem trpim samo glad i žeđ?"

[23] "Da, dolje u ovu beskrajnu dubinu! - Zaista ne bi trebalo biti bitno hoću li propasti tijekom vječnosti na ovom oblaku ili prestati postojati tijekom mog pada u Dubinu dubina beskraja.'

[24] "Rekavši to, skupio sam svu snagu, odvuкао se do vanjskog ruba oblaka i, zatvorivši oči, skočio s oblaka.

[25] "Dugo vremena nakon zamišljenog pada polako sam otvarao oči jedno za drugim i - gdje sam to bio? - Kao i prije na mom oblaku, gladan i žedan!"

[26] "Jer ja nisam mogao odlutati od njega kao što bi netko mogao odlutati sa zemlje u beskrajni prostor svjetova i sunaca.

[27] "Kad sam se vidio ovako zatočenog, velika misao mi je pala na pamet, a ta misao je bila - Bog; i Bog je bio u ovoj misli, - doista, Bože, to si Ti Sam!"

[28] "I ovo je ono što sam rekao: 'Tko može misliti na Tebe, Beskrajni, ako Ti nisi postojao? Ali sada mislim na Tebe, a Ti si, za mene, gdje god mislim da jesi, i nisi prisutan nigdje osim tamo gdje mislim da jesi. Jer ova misao je Tvoja Riječ u meni; a gdje god je Tvoja Riječ, i Ti si prisutan!"

[29] ""U prošlosti nisam mislio na Tebe. Gdje Si tada bio? - Da, i Ti si bio ovdje; ali Ti se nisi htio objaviti. Međutim, budući da Si se sada oglasio kroz misao o Sebi u meni, sada Si i osobno ovdje sa mnom i u meni.'

[30] "Izgubivši se u takvim uzvišenim mislima, odjednom me obuze san. I u snu sam sanjao da sam u svojoj gladi progutao, kao jagodu, Zemlju koja mi je bila pod nogama, kao i Mjesec i Sunce i, konačno, cijeli zvjezdani svod sa svim njegovim slobodnim vodama, a da se, međutim, nisam umirio.

[31] "Tu sam se opet zapitao: 'Kako mogu još uvijek biti gladan? Nemam li Boga u sebi i sada u svom želucu cijelo Božje stvaranje?"

[32] "Ovdje sam iznenada opazio iz svijetlog oblaka koji me je nosio sljedeće riječi:

[33] "I kad bi progutao beskonačnost i vječnost uz ono što si već progutao, a bio lišen Ljubavi, i dalje bi gladovao i žeađao u vječnosti; jer samo je Ljubav pravi, zasitni kruh i osvjeđavajuća, živa voda za cijelu vječnost i beskonačnost!

[34] "Kakva ti je korist od Boga bez Ljubavi i što je cijelo nebo bez nje?"

[35] "Gle, dakle, dijete u kolijevci veće je od tebe, iako si cijelo nebo progutao; jer dijete ima Ljubav!

[36] "Zato, okreni se u svom srcu Ljubavi i već ćeš u jednom atomu Ljubavi naći beskrajno više od onoga što ti je ovdje dala tvoja stara mudrost!"

[37] "Nakon ovih Riječi ponovno sam se probudio i našao se ovdje usred očeva, braće i djece i - također pred Tobom, Ti sveti, preljubazni Oče! - To je sve što sam vidio, osjetio i percipirao. Zasad razumijem vrlo malo od toga; ali mislim: Onaj koji mi je dao viziju, također će svemu dodati svjetlo.

[38] "Tebi, dakle, vječna zahvalnost i ljubav za to; Tvoja volja! Amen."

Poglavlje 85

NOVI SAVEZ IZMEĐU SVETOG OCA I DJECE. PUT MUDROSTI I PUT LJUBAVI

[1] Nakon ovog vjernog prikaza vizije od strane Joriasa, uzvišeni Abedam ponovno je počeo govoriti, održavši svima izuzetno briljantan govor.

[2] A ovo je bio Njegov govor: "Gledajte i poslušajte, Moja ljubljena dječice! Vi ste uistinu Moja djeca, baš kao što sam i Ja uistinu vaš Otac, pošto sam vas sada sam začeo kao Svoju pravu djecu u duhu Ljubavi!"

[3] "Ranije, prije ovog Mog silaska k vama, nazivali ste se Mojom djecom, baš kao što ste Mene nazivali svojim Ocem, i činili ste pravu stvar; jer to je ono što Me je privuklo (*dolje*) k vama, naime, da vas sve sada iznova rodim u duhu Ljubavi kao Moju istinsku djecu, - najrjeđi primjer u beskonačnosti! (*O Zemljo, pobijedila si Me!*)

[4] "Iako ste, takoreći, uzurpirali ovo ime nazivajući Me 'Ocem', nikada niste zaista bili Moja djeca; tada ste bili samo djeca po imenu, baš kao što sam i Ja bio samo Otac u vašim ustima.

[5] "Međutim, budući da sam došao k vama unatoč vašem grijehu i budući da ste Me pozvali, sada vas činim Svojom istinskom djecom u duhu i u vašim srcima. Stoga Me od sada više nećete zvati 'Oče' samo ustima, već ćete Mi

svetim, živim osjećajem u vašim srcima punim Ljubavi reći: 'Dragi Oče, naš istinski Oče!'

[6] "U prošlosti ste sebe učinili Mojom djecom, a time i bogovima, a da to niste bili; jer tada je samo vaš ponos, kao stanovnika planina, bio (*povod*) da Me tako zovete, kako biste se razlikovali od Kainovih potomaka.

[7] "Međutim, budući da su neki od vas prepoznali put poniznosti i jedinu istinsku Ljubav prema Meni, došao sam k vama kao Kainit.

[8] "Ali budući da Ljubav nije prezala od toga da primi i zadrži usred vašeg glavnog plemena jednog Kainita, ovaj potonji je ostao s vama, još uvijek je s vama i, ako želite, nikada se neće pomaknuti s vašeg mjesta, koje je prebivalište u vašim srcima.

[9] "I ovaj Kainit sam Ja, sada živ i vidljiv među vama! Ja sam Onaj Kojeg ste prije nazivali 'Ocem' bez da ste na to imali pravo i Ja, Kainit, sada vam dajem aktivno pravo da budete Moja istinska djeca, jer sam Ja vaš jedini istinski Otac.

[10] "Tek sada Me u svojoj pravoj poniznosti i Ljubavi svoga srca možete zvati svojim Ocem, baš kao što Ja vama kažem 'Moja ljubljena djeco'; jer sada sam Ja uistinu vaš Otac i vi ste uistinu Moja dječica.

[11] "Stoga je ovo Savez koji Ja sada sklapam s vama za vječnost.

[12] "Tko god ostane u Savezu, njemu ću biti Otac, a on će biti Moje dijete; i tko god se pridruži ovom Savezu, uskoro će postići pravo dijeteštvo.

[13] "Ali onaj tko napusti Savez, napušta i Mene i gubi dijeteštvo sve dok ostaje odvojen od ovog svetog Saveza.

[14] "Ali zaista, kažem Ja, onaj koji se želi ponovno pridružiti ovom Savezu, morat će upotrijebiti mnogo sile!

[15] "Međutim, bit će mu puno lakše pridružiti se Savezu nego prekinuti svoju vezu s njim ako je već bio u njega primljen; jer tko god bude zahvaćen od strane Mene kroz ovaj Savez, neće biti lako oslobođen ikada!

[16] "Joriasova vizija bila je pokazatelj toga jer je, zatvorivši oči, skočio s oblaka pokušavajući se udaljiti od istog, jer je oblak bio poniznost njegove Ljubavi. Međutim, gdje je bio kad se probudio?

[17] "Gle, ova Ljubav je jača veza nego što je vi zamišljate; i Ljubav je veza ovog Saveza sklopljenog između Mene i vas. Mislite li da se ova veza može tako lako prekinuti?

[18] "O, nipošto, kažem Ja; naravno, može se rastegnuti koliko god želite, ali se ne može tako lako kidati kad ju je osoba jednom vezala za Ljubav, što je pravo dijeteštvo.

[19] "Ali onaj tko je postigao Ljubav, postigao je i dijeteštvo, budući da su Ljubav i dijeteštvo jedno te isto.

[20] "Gle, u prošlosti ste se svi posvetili mudrosti, a prezirali Ljubav. U toj ste mudrosti bili gladni i žedni. U svojoj želji za znanjem i mudročću proždimali ste cijelo vidljivo stvaranje; i, kako vam je mudrost govorila, Bog je za vas bio bog koji se ne smije, niti može razlikovati od onoga kojeg ste mogli prihvatiti svojom mudročću. Tako ste mu prinosili žrtve po svojoj volji; jer je bog vaše mudrosti morao biti zadovoljan s njima i biti onakav kakvog ste ga stvorili na, za vas, najlakši i najprofitabilniji način.

[21] "Pod ovim bogom, koji vam nije bio Otac, bili ste puni gladi, a vaša su djeca venula (*malaksala*) pod ogromnim pritiskom vašeg boga mudrosti.

[22] "Što ste učinili u toj svojoj veličini koju vam je dao vaš bog mudrosti koji vas je istovremeno pustio da trpite neizmjernu glad i žeđ?

[23] "Gle, tek ste tada prislonili svoje uho i srce na Ljubavi puna Enohova usta. On je bio glas Ljubavi iz Mene, koji vas je zvao iz Joriasvog starog oblaka da vaš bog lišen Ljubavi nije ni za što dobar; već je jedino Ljubav sam život.

[24] "Vidite li sada na što cilja Joriasova vizija?

[25] "Gle, tek sada svojom Ljubavlju poznajete Mene, jedinog istinskog Boga, Koji je vaš istinski Otac i Koji vas je sada sve rodio kao Svoju djecu.

[26] "Tek ste sada dobili istinsko svjetlo kojim vidite da postoji ogromna razlika između Mene i vašeg bivšeg boga mudrosti, Ja sam Jedini, dok je on bez Mene zauvijek ništa.

[27] "I u tome leži beskrajna veličina vašeg postignuća istinskog dijeteštva; i zato se čvrsto držite onoga što ste sada postigli i ostanite u Meni kao djeca, kao što sam Ja u vama kao Otac vječno! Amen."

Poglavlje 86

JORIAS SJA U VATRI SVOJE LJUBAVI. MUDROST, SVJETLO ROĐENO IZ LJUBAVI. SVEMIR UNUTAR ČOVJEKA

[1] Nakon ovog sjajnog govora, Jorias se odmah bacio pred Abedamove noge, hvaleći Ga u velikoj vatri svoje Ljubavi i zahvaljujući Mu u žaru svog srca; a

njegova je Ljubav rasla sve snažnije i snažnije dok konačno njegovo tijelo nije izgledalo kao da je načinjeno od usijanog metala.

[2] Kad su praoci to primijetili, bili su jako zapanjeni, ne znajući kako razumjeti ovu pojavu.

[3] Kad je uzvišeni Abedam vidio sveopću nelagodu (*zbunjenost*) praotaca, otvorio je usta govoreći: "Zašto se čudite velikoj Ljubavi Joriasovoj?"

[4] "Tko god ljubi kao što on ljubi, iskusit će ono što on sada doživljava. Kada Ljubav u osobi postaje sve snažnija i snažnija, njezin sjaj prožima cijelo njegovo biće, jer Ljubav je stvarna bit vatre. Ali tko god tako svijetli izvana i iznutra, također je obasjan izvana i iznutra prema mjeri svoje Ljubavi; jer nema nigdje drugog svjetla osim onog koje izlazi iz vatre. Stoga je istinska Ljubav istinsko svjetlo, budući da je prava, živa vatra.

[5] "Ali kažem vam svima: svjetlo osobe i, posljedično, njegova mudrost, bit će u skladu s njegovom Ljubavlju prema Meni! Svi ste izašli od Mene dobro obdareni; svatko u sebi nosi isto što je u Meni, jer Ja sam njemu savršeni Otac, baš kao što će i on Meni biti dijete savršeno na Moju sliku.

[6] "Budući da je to tako, kakva je velika budala onaj koji, čuvši to iz Mojih usta, ne uđe odmah u sebe i zapali u svom srcu veliku vatru Ljubavi koja će odmah zasjati kroz cijelo njegovo biće i osvijetliti ga skroz, tako da tada može pronaći beskrajna blaga koja sam Ja tamo stavio.

[7] "Pogledajte: Jorias sija do najizvanjskijeg sloja kože! On već promatra i uživa neizmjerne blaga iz Mene - doista, blaga koja su nepropadljiva i nikada se ne mogu potrošiti, jer se beskonačno povećavaju, poput zrna pšenice na zemlji, s jedinom razlikom što se konzumirana blaga Ljubavi neprestano obnavljaju, sve više se povećavaju i beskrajno umnožavaju, dok se zemaljsko zrno pšenice, kada se posije u zemlju, umnožava najviše stotruko..

[8] "Zaista, zaista, kažem vam, ova Zemlja i sve na njoj, u njoj i iznad nje, Sunce i sve u njemu, na njemu i iznad njega, i sve velike zvijezde s njihovim bezbrojnim svjetovima i njihovom svjetlošću i sve u njima, na njima i iznad njih i što je bilo i što će biti nakon nezamislivih eona, i cijelo nebo u svojoj prostranoj beskonačnosti, sve bezbrojne mirijade anđeoskih vojska u svojoj njihovoj slavi, pa čak i Mene samoga, vi imate u sebi!

[9] "Dakle, kakva je budala onaj koji se ovdje bori oko komadića zemlje, kao što se to već nekoliko puta dogodilo među vama, budući da u sebi ima i nosi cijelu, istinski živu zemlju, koja za njega neće, niti može, ikada propasti u vječnosti,

već će naprotiv, prema njegovom zadovoljstvu i njegovoj slobodnoj volji, neprestano rasti, uljepšavati se i umnožavati, uključujući sve spomenuto!

[10] "Jer, kad ne bi bilo tako, nitko ne bi bio sposoban misliti; i sve što osoba može i smije misliti, u bilo kojem obliku i koliko god raznoliko bilo, sigurno mora biti prisutno u njoj u svojoj biti kao što je u zrnju sjemena prisutna beskrajna raznolikost njega samog, zajedno sa svim biljnim sastojcima koji ga proizvode, bez koje bi kvalitete beskrajna reprodukcija bila nezamisliva.

[11] "Ako vas na ovaj način vaše misli uče onome što beskrajno imate i nosite u sebi, a sada vam i Ja, kao Stvoritelj svega ovoga i vaš Otac, govorim i otkrivam sve ovo i da je sve što vam treba da biste došli u puni posjed svih ovih beskrajnih blaga istinska Ljubav, - recite, kakva je velika budala onaj koji se brine i stalo mu je do šake prašine prolazne zemlje, koja je samo iskušavajuća obmana ili puki svijet utvara, dok u sebi nosi bezbrojna mnoštva sunaca koja su istinska i neprolazna!!

[12] "Stoga, pogledajte Joriasa; on vam pokazuje što Ljubav može postići i sve stvari u kojima vam samo Ljubav može pomoći.

[13] "Zato u budućnosti više ne budite budale, nego bježite od svijeta, tražite sebe i Mene u sebi.

[14] "Kad sve to pronađete svjetlom svoje Ljubavi, sigurno ćete shvatiti koliko vrijedi cijela Zemlja u usporedbi s najmanjim unutarnjim blagom života iz Mene.

[15] "Ali onaj koji će gorjeti u Ljubavi poput Joriasa, također će pronaći ono što je on pronašao.

[16] "Ti, Moj ljubljeni Joriase, ustani i pokaži drugima najmanji dio onoga što si sada, kroz Mene, pronašao u sebi zahvaljujući žaru svoje Ljubavi. Amen."

Poglavlje 87

JORIAS DRŽI GOVOR O LJUBAVI

[1] I blistavi Jorias odmah ustade i, prema Abedamovoj volji, počeo govoriti svim prisutnim praocima, predstavljajući im najmanji dio beskonačnog blaga koje se nalazilo u njemu; i ovo im reče:

[2] "Očevi, braćo, djeco, majke, žene i kćeri, poslušajte! Zaista, zaista, zaista, nijedno vanjsko osjetilo naše duše ne može nikada shvatiti što je Bog, naš sveti, najljubavniji Otac, pripremio za one koji Ga ljube iznad svega, nikada ne okrećući svoja srca od Njega, i nijedan ljudski jezik to nikada neće moći opisati (1 Korinćanima 2:9)!

[3] "Oh, kako je to moguće da nam riječi nedostaju i sigurno nitko neće moći razumljivo opisati stvari koje nikada nije ni slutio, a kamoli vidio! I pretpostavimo da bi mogao odmah smisliti nove riječi, tko će ih razumjeti, a kamoli pamtiti njihov beskonačni broj?

[4] "Stoga, da bi to bilo donekle razumljivo, ovdje se može otkriti samo vrlo mali dio. Znam, dragi očevi, braćo i djeco, zašto kažem 'donekle razumljivo', jer zemaljska riječ teško da je najizvanjskija kora stabla starog nekoliko stotina godina.

[5] "Tko je u stanju iz njega prepoznati najdublji, čudesni život stabla, tko u samom stablu moćno uzraslo sjeme i u istom beskrajno mnoštvo onoga što je još skriveno i tek postupno postaje vidljivo našim očima?

[6] "I tko bi, konačno, otišao tako daleko da iz najizvanjskije kore pronikne sva duhovna čuda skrivena u najsitnijem vlaknu drva?

[7] "Na koji način lišće, cvijet, plod i sve dijelove koji ga okružuju i probijaju pripremaju tisuće duhovnih ruku, koje ih zatim u pravo vrijeme (*pro*)vode kroz bezbrojne sitne kanale do završetaka u sićušnim grančicama i tek ih tamo beskrajno čudesnije slažu prema unaprijed određenom obliku i svim čudesnim kvalitetama mi uopće možemo osjetiti i sagledati?

[8] "Kao što sve ovo i beskrajno više zaključujemo iz izvanjske kore drveta, pa čak i manje, riječi jezika mogu opisati sićušni dio onoga što je naš presveti, najljubavniji Otac pripremio u srcima onih koji Ga ljube iznad svega!

[9] "O Ljubavi, Ljubavi, Ljubavi, ti velika, sveta Ljubavi, kakvu punoću, kakvu dubinu života i Ljubavi sadržiš u sebi!

[10] "Bog, sam Bog je najčišća Ljubav, i ta Ljubav je pred svima nama; to je sveti, najljubavniji Otac sviju nas, ovdje - među nama, tu - u našim srcima!

[11] "Skrivena je od očiju tijela i duše, ali ne i od onih od duha u kojima prebiva Ljubav i koja je kao takva Ljubav iz beskrajne Ljubavi našeg svetog Oca.

[12] "Za duh, zrnce pijeska je više nego za fizičko oko cijela ova Zemlja i cijelo zvjezdano nebo, čak i kad bi se ovo potonje moglo promatrati u svojoj svojoj vanjskoj slavi izbliza kao i mjesto na Zemlji na kojem se nalazimo.

[13] "O sićušno zrnce pijeska, ti veliko čudesno djelo, što si ti, kako si velik i veličanstven! Tko bi pretpostavio neizrecivu veličanstvenost onoga što se, nezapaženo, prilijepi za njegovo stopalo?"

[14] "O očevi, ne vjerujte! To nije mrvica! To je svijet, neizmjerljivo velik svijet! U njegovim prostranstvima teku svjetlost i život!"

[15] "Veliki potoci vijugaju kroz njegove prostrane kristalne doline; na njegovim vrlo visokim planinama gore tisuće i tisuće sunaca, punih najveličanstvenije raznobojne svjetlosti, a bezbrojna bića u nikad prije viđenim, najčudesnijim oblicima žive na ovom velikom svijetu! Njihova hrana je svjetlost i toplina; kreću se poput putnika koji si je postavio visoki cilj."

[16] "O ti sitno zrnce, ti sitno zrnce, samo ti bi mi bilo dovoljno za cijelu vječnost!"

[17] "O očevi, braćo i djeco, - sada više ne mogu govoriti; jer ova mrvica već prestano raste, sve veća i veličanstvenija."

[18] "Što će se onda dogoditi s cijelom Zemljom i njezinim sve veličanstvenijim umnožavanjem kao cjelinom, kao i u svim njezinim bezbrojnim dijelovima?"

[19] "Što će onda biti sunce, što cijelo vidljivo zvjezdano nebo, što nebo duhova i anđela, što oni, što mi, što, konačno, Božja Ljubav u nama?"

[20] "Stoga, ljubite, ljubite, ljubite Ga; samo u toj Ljubavi shvatit ćete što je Ljubav i koliko je neizrecivo dobar naš sveti Otac"

[21] "O Ljubavi, Ti sveta Ljubavi! Ti jedina si sve u svemu! O Oče, Ti sveti Oče, Ti si uistinu ta sveta, velika Ljubav!"

[22] "Zato ljubite, ljubite, očevi, braćo i djeco, ljubite Ljubav; ljubite iznad svega svetog Oca!"

[23] " Jer On jedini je Ljubav."

E.Swedenborg - O svom Poslanju

Sjedio sam u Londonskom restoranu kao i obično, bilo je možda malo kasnije nego inače. Sjedio sam na svom uobičajenom mjestu, sam u sobi i zaokupljen sa mislima o Svetom Pismu. Bio sam poprilično gladan i jeo sam sa velikim apetitom. Taman prije nego sam zgotovio sa hranom nešto kao 'izmaglica' mi se pojavilo pred očima, onda se zamračilo i vidio sam pod prekriven sa najstrašnijim reptilima, poput zmija, žaba i sličnih stvorenja. Bio sam sav u čudu jer se to događalo pri mojoj potpunoj svijesti i racionalnom razmišljanju.

Onda se u jednom trenutku mrak malo pojačao, da bi odjednom nestao i ja sam vidio čovjeka kako sjedi pored mene u kutu sobe. Kako sam onda tamo bio potpuno sam, ta pojava me zaprepastila, a pogotovo kad mi je on rekao: **“Nemoj toliko jesti”**. Ponovo se sve zamračilo pred mojim očima, ali se odmah rasčistilo, i ja sam se našao sam u sobi. Takva neočekivana strava je ubrzala moj put ka kući; kućepazitelju nisam ništa govorio, pazeći da ništa ne zamijeti kako ne bi pomislio da je događaj posljedica psihičkog poremećaja; ali ja sam itekako razmislio o onome što se dogodilo, i na to nisam mogao gledati samo kao na slučajnost, ili kao na nešto prouzročeno fizičkim uzrokom.

Te noći se taj isti čovjek pojavio ispred mene, ali ovaj put nisam bio uplašen. On mi tada reče da je On GOSPODAR BOG, Stvoritelj svijeta, i Iskupitelj, i da je On mene odabrao da objasnim čovječanstvu duhovno značenje Svetog Pisma, i da će mi On Osobno objasniti sve što ću napisati o tome. Te iste noći su mi se ‘nevjerojatnom jasnoćom i bistrinom’ otvorile oči u svijet duhova (*tako da sam potpuno bio uvjeren u njihovo postojanje*), svijet gdje su anđeli i đavli, gdje sam odmah prepoznao mnoge poznate iz vlastite zemlje.

Od tog dana sam napustio sve poslove i nastojanja koja sam imao oko ovosvjetskih i naučnih stvari (*sve naučne studije*) i posvetio se duhovnom radu, radu na onome za što me je Gospodar odabrao (*u skladu sa onime što je Gospodin od mene zahtjeva da pišem*). Nakon toga je Gospodar svakodnevno otvarao oči moje duše, tako da sam usred dana mogao istovremeno gledati u drugi svijet i u stanju potpune budnosti pričati sa anđelima i duhovima.

R.L. Tafel, **'Dokumenti - Robsahmova sijećanja o Swedenborgu'**, tom 1, dokument 5

Jakob Lorber – BIOGRAFIJA

Jakob Lorber se rodio u selu Kanjiža između Maribora i Šentilja, 22. Lipnja 1800. godine na lijevoj obali rijeke Drave među vinogradima, gdje je njegov otac, Miša Lorber, radio na svojoj maloj farmi.

Zasigurno nije bila slučajnost to što je Jakob Lorber odrastao u siromašnom seoskom okruženju, premda u domu koji je bio otvoren za umjetnost i religiju. On od svog oca nije samo naslijedio mnogostrane muzičke talente već je od njega primio i početne poduke na violini, klaviru i orguljama.

Kada je došlo vrijeme da Lorber upiše gimnaziju u Mariboru na Dravi, on je potrebnu količinu novaca za upis već zaradio kao svirač orgulja u jednoj od lokalnih crkava. On je diplomu nastavnika u višoj školi primio 1829. godine u Grazu, glavnom gradu Štajerske, Austrija. U to vrijeme nije mogao pronaći odgovarajuće zaposlenje što ga je prisililo da nastavi sa svojim muzičkim naučavanjem, koje se sastojalo od komponiranja, učenja violine, pružanja satova pjevanja te povremenog nastupa na koncertima.

Prateći svoju sklonost Jakob Lorber se u tim godinama, na svom putu prema ‚unutrašnjostima‘ duboko udubio u duhovno. Proučavao je djela Justinusa Knera, Jung-Stilinga, Emanuela Swedenborga, Jakoba Boehmea, Johanna Tennhardta. No Biblija je, ipak, bila njegov stalni pratitelj te je do samog kraja njegova života ostala izvor njegovog nadahnuća.

Usprkos njegovim mnogostrukim talentima, Lorber je, sve do onog trenutka dok mu nije bilo ponuđeno mjesto dirigenta Opere u Trstu, jedva ‚preživljavao‘. I dok se spremao prihvatiti tu poziciju kojom bi služio ovom svijetu, on dobi nalog da će biti ‚Božji Pisar‘. U rano jutro 15. Ožujka 1840. godine, završivši upravo jutarnju molitvu, on začu jasan glas u predjelu srca koji mu je naredio: **‘Ustani, uzmi svoje pero i piši!!’**

On je odmah obustavio sve pripreme za put, te se poslušno sjeo za stol i zapisao na papir što mu je tajnoviti glas diktirao. Bio je to uvod za njegovo prvo djelo, ‚Božje upravljanje‘: **‘Ovako govori Gospodar svakome, i to je istinito, vjerodostojno i izvjesno: Tko hoće razgovarati sa Mnom, neka Mi priđe, i Ja ću položiti odgovor u njegovo srce. Ali, samo će oni čisti, čije je srce puno poniznosti, čuti zvuk Mog glasa. I sa onim kome sam draži nego li cio svijet, i tko Me ljubi kao nježna zaručnica svoga zaručnika, ići ću ruku pod ruku. Takvo ljudsko biće će Me uvijek vidjeti kao što brat gleda na brata i kao što sam ga Ja vidio još od vječnosti prije nego što je postojao.’**

Od tog trenutka, trenutka u kojem je od Gospodara primio svoj prvi diktat, Neočekivano i Nečuveno je žestoko ušlo u život Jakoba Lorbera. Lorber će bez oklijevanja odbiti ponuđeno zaposlenje i sljedeće dvadeset i četiri godine, sve do svoje smrti u 1864. godini, će svakodnevno pisati bez prekida, ne konzultirajući ni jednu knjigu i ne poznavajući mnogovrsna znanja koja su tekla kroz njegovo pero kroz Unutrašnju Riječ. Sve što je ispunjavalo njegov život je bila jedino poslušnost tom Unutarnjem Glasu.

Čovjek bi morao govoriti u superlativima da bi izrazio tko je uistinu bio Jakob Lorber. Ako bi ga smatrali za književnika, onda bi on prevazišao sve autore, pjesnike, i mislioce svih vremena. Gdje se može pronaći takvo sveobuhvatno znanje: tumačenja takve dubine, preciznije znanje o zemljopisnim, povijesnim, biološkim i prirodnim naukama, stvarnosti ili činjenicama koje datiraju još od početka svemira, nego u njegovim djelima? Ta djela se sastoje od 25 tomova od kojih svaki ima 500 stranica, ne uključujući i ostale manje zapise (*manja otkrovenja*). A ako ga smatramo za genija, onda on prevazilazi sve poznate posvećenike. Riječ kojom bi ga opisali još nije pronađena, a ako je on sebe nazivao 'Božjim Pisarom', to je uistinu bilo u skladu sa njegovim poniznim zaposlenjem.

Jakob Lorber je umro 24. Kolovoza 1864. Predvidio je svoju smrt (*tj. bio mu je poznat dan kada će umrijeti*). Njegova je misija bila ostvarena. Na groblju Sv. Leonharda u Grazu, na njegovoj nadgrobnoj ploči, stoje zapisane Pavlove Riječi: **'I ako živimo i ako umiremo, Gospodaru pripadamo.'** (*Rimljanima 14:8*)

Preveli: Lorens N. i Arifa N.
Sastavio i uredio: Lorens N.

(Studenii 2025)

www.sozo-hr.com

www.bracnaljubav.com

www.zastocistaistina.com

www.youtube.com/c/ZASTOČISTAISTINA

www.youtube.com/c/ISUSOVERIJEČI

www.akademijavjecnogproljeća.org

www.ljubavseohladila.com